

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2000/C 20/01	Ανάληψη καθηκόντων νέου δικαστή στο Δικαστήριο.....	1
2000/C 20/02	Αποφάσεις που έλαβε το Δικαστήριο κατά τη σύσκεψη της 14ης Δεκεμβρίου 1999	1
2000/C 20/03	Απόφαση του δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-84/96: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως — Αυτεπάγγελτη αποδέσμευση ποσών»).....	2
2000/C 20/04	Απόφαση του δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-10/98 P: Azienda Agricola «Le Canne» Srl, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως — Υδατοκαλλιέργεια — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 4028/86 και 1116/88 — Κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή — Μείωση της ενισχύσεως»)	3
2000/C 20/05	Απόφαση του δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-379/97 (αίτηση του Sø- og Handelsret για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Pharmacia & Upjohn SA κατά Paranova A/S («Δικαίωμα επί σήματος — Φάρμακα — Παράλληλη εισαγωγή — Αντικατάσταση σήματος»).....	3
2000/C 20/06	Απόφαση του δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-104/97 P: Atlanta AG κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εκπροσωπούμενης από: 1) το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, 2) την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Κάθεστώς εισαγωγής»).....	4
2000/C 20/07	Απόφαση του δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-229/98 (αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Georges Vander Zwalmen, Élisabeth Massart κατά Βελγικού Δημοσίου («Μόνιμοι και μη μόνιμοι υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων — Φορολόγηση συζύγου κοινοτικού υπαλλήλου»)	4

2000/C 20/08	Απόφαση του δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-44/97: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Εκκαθάριση λογαριασμών — ΕΓΤΠΕ — Μη αναγνώριση δαπανών — Οικονομικά έτη 1992-1993»).....	5
2000/C 20/09	Απόφαση του δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-333/97 (αίτηση του Arbeitsgericht Gelsenkirchen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Susanne Lewen κατά Lothar Denda (Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Δικαίωμα για δώρο Χριστουγέννων — Γονική άδεια και άδεια μητρότητας).....	5
2000/C 20/10	Απόφαση του δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-273/97 (αίτηση του Industrial Tribunal, Bury St Edmunds, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Angela Maria Sirdar κατά The Army Board, Secretary of State for Defence [«Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Άρνηση προσλήψεως γυναίκας ως μαγείρισσας στους Royal Marines (πεζοναύτες του Ηνωμένου Βασιλείου)»]	6
2000/C 20/11	Απόφαση του δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-294/97 (αίτηση του Finanzgericht Münster για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Eurowings Luftverkehrs AG κατά Finanzamt Dortmund-Unna («Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Φόρος επιτηδεύματος — Συνυπολογισμός στη φορολογική βάση — Εξαιρέση που δεν ισχύει για μισθωτή αγαθού του οποίου ο κύριος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος και δεν υπόκειται, συνεπώς, στον φόρο»)	6
2000/C 20/12	Διάταξη του δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-188/99 P: Karola Gluiber κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Προδήλως απαράδεκτη και προδήλως αβάσιμη αίτηση αναίρεσεως»)	7
2000/C 20/13	Υπόθεση C-4/99 P: Αίτηση αναίρεσεως του Anthony Goldstein που ασκήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 1999 κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 1998, στην υπόθεση T-100/98 μεταξύ του ανααιρεσιόντος και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	7
2000/C 20/14	Υπόθεση C-349/99 P: Αίτηση αναίρεσεως της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1999 κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, στην υπόθεση T-145/98, ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	7
2000/C 20/15	Υπόθεση C-385/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 1999 στις διαφορές μεταξύ 1. V.G. Müller-Fauré και Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen U.A. και 2. E.E.M. van Riet και Onderlinge Waarborgmaatschappij Z.A.O. Zorgverzekeringen.	8
2000/C 20/16	Υπόθεση C-388/99 P: Αίτηση αναίρεσεως που υποβλήθηκε, στις 12 Οκτωβρίου 1999 από την Xunta de Galicia κατά της διατάξεως, της 8ης Ιουλίου 1999, του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-194/95, Areacova, S. A. και 31 άλλοι κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	8
2000/C 20/17	Υπόθεση C-399/99 P: Αίτηση αναίρεσεως της εταιρίας Fratelli Murri S.p.A. που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1999 κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 4ης Αυγούστου 1999 στην υπόθεση T-106/98, Fratelli Murri S.p.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	9
2000/C 20/18	Υπόθεση C-400/99: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1999.....	9

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 20/19	Υπόθεση C-405/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999.....	10
2000/C 20/20	Υπόθεση C-409/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία), με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, στις υποθέσεις 1. Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH κατά Finanzlandesdirektion für Steiermark και 2. Michael Stadler κατά Finanzlandesdirektion für Vorarlberg.....	10
2000/C 20/21	Υπόθεση C-410/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Kantongerecht te Groningen με διάταξη της 19ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Groningen κατά της αλλοδαπού δικαίου εταιρίας Challenger Trading Company LTD.....	11
2000/C 20/22	Υπόθεση C-417/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 1999.....	11
2000/C 20/23	Υπόθεση C-418/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999.....	11
2000/C 20/24	Υπόθεση C-419/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999.....	12
2000/C 20/25	Υπόθεση C-420/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999.....	12
2000/C 20/26	Υπόθεση C-421/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999.....	13
2000/C 20/27	Υπόθεση C-422/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999.....	13
2000/C 20/28	Υπόθεση C-423/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999.....	13
2000/C 20/29	Υπόθεση C-427/99 P: Αίτηση αναιρέσεως της εταιρίας RJB Mining plc που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 1999 κατά της απόφασης της 9ης Σεπτεμβρίου 1999, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-110/98 RJB Mining plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και την RAG Aktiengesellschaft.....	14
2000/C 20/30	Υπόθεση C-428/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 1999 στο πλαίσιο της υποθέσεως H. van den Bor B. V. κατά Voedselvoorzieningsin- en verkoorbureau.....	15
2000/C 20/31	Υπόθεση C-430/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Raad van State με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση Sea-Land Service Inc. κατά Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam.....	15
2000/C 20/32	Υπόθεση C-431/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Raad van State με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση Nedlloyd Lijnen B.V. και Noordzee Veerdiensten (North Sea Ferries) B.V. κατά Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam.....	16
2000/C 20/33	Υπόθεση C-432/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 9 Νοεμβρίου 1999.....	16

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 20/34	Υπόθεση C-437/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 1999	17
2000/C 20/35	Υπόθεση C-438/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Juzgado de lo Social Único de Algeciras με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση μεταξύ M. L. Jiménez Melgar και Ayuntamiento de Los Barrios	17
2000/C 20/36	Υπόθεση C-440/99: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 1999	18
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2000/C 20/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-92/98, Interporc Im- und Export GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [«Προσφυγή ακυρώσεως — Διαφάνεια — Πρόσβαση σε έγγραφα — Απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Απόρριψη αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα της Επιτροπής — Περιεχόμενο, αφενός, της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δικαστικές διαδικασίες) και, αφετέρου, του κανόνα του συντάκτη — Αιτιολόγηση»]	19
2000/C 20/38	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Νοεμβρίου 1999 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-103/98, T-104/98, T-107/98, T-113/98, και T-118/98, Svend Bech Kristensen κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Υπολογισμός συντάξιμων ετών — Αίτημα επιστροφής του υπερβάλλοντος)	19
2000/C 20/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-129/98, Enrico Sabbioni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αυτεπάγγελτη μετάθεση — Βλαπτική πράξη — Αιτιολογία — Κατάχρηση εξουσίας)	20
2000/C 20/40	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση T-180/98, Elisabeth Cotrim κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισεως (Cedefop) (Έκτακτοι υπάλληλοι — Αποζημίωση εγκαταστάσεως — Πρόωρη λήξη της συμβάσεως — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντος)	20
2000/C 20/41	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση T-89/99 R, Oliver Valk κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Κατάργηση της δίκης)	20
2000/C 20/42	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση T-89/99, Oliver Valk κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπάλληλος — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Πρόδηλο απαράδεκτο)	21
2000/C 20/43	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-222/99 R, Jean-Claude Martinez και Charles de Gaulle κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Πράξη του Κοινοβουλίου αφορώσα ερμηνεία διατάξεως του Κανονισμού του — Πολιτική ομάδα — Παραδεκτό — Εκ πρώτης όψεως βάσιμο — Επείγον — Στάθμιση των συμφερόντων)	21
2000/C 20/44	Υπόθεση T-219/99: Προσφυγή της British Airways PLC κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 1999	21
2000/C 20/45	Υπόθεση T-232/99: Προσφυγή της Margaret Mary McKenzie Campbell κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1999	22
2000/C 20/46	Υπόθεση T-234/99: Προσφυγή του Patrick Monod-Gayraud κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1999	23

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 20/47	Υπόθεση T-237/99: Προσφυγή των εταιριών BP Nederland V.O.F., BP Direct V.O.F. και Actomat B. V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1999.....	23
2000/C 20/48	Υπόθεση T-242/99: Προσφυγή της εταιρίας Esso Nederland B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Οκτωβρίου 1999.....	23
2000/C 20/49	Υπόθεση T-244/99: Προσφυγή Sadam Abruzzo Spa κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1999.....	24
2000/C 20/50	Υπόθεση T-245/99: Προσφυγή της Sadam Castiglione Spa κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1999.....	25
2000/C 20/51	Υπόθεση T-246/99: Προσφυγή της Tirrenia di Navigazione Spa κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 19 Οκτωβρίου 1999.....	25
2000/C 20/52	Υπόθεση T-250/99: Προσφυγή της εταιρίας Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999.....	26
2000/C 20/53	Υπόθεση T-251/99: Προσφυγή των εταιριών Texaco Nederland B.V., Schreurs Oliemaatschappij B.V., Salland Oliemaatschappij B.V. και Nijol Oliemaatschappij B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999.....	26
2000/C 20/54	Υπόθεση T-252/99: Προσφυγή των εταιριών Total Nederland N.V. και Fina Nederland B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999.....	27
2000/C 20/55	Διαγραφή της υποθέσεως T-524/93.....	27
2000/C 20/56	Διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-195/94 και T-202/94.....	27
2000/C 20/57	Διαγραφή της υποθέσεως T-10/96.....	27
2000/C 20/58	Διαγραφή της υποθέσεως T-11/96.....	28
2000/C 20/59	Διαγραφή της υποθέσεως T-304/97.....	28
2000/C 20/60	Διαγραφή της υποθέσεως T-305/97.....	28
2000/C 20/61	Διαγραφή της υποθέσεως T-306/97.....	28
2000/C 20/62	Διαγραφή της υποθέσεως T-90/98.....	28
2000/C 20/63	Διαγραφή της υποθέσεως T-135/98.....	28
2000/C 20/64	Διαγραφή της υποθέσεως T-201/98.....	29
2000/C 20/65	Διαγραφή της υποθέσεως T-76/99.....	29
2000/C 20/66	Διαγραφή της υποθέσεως T-98/99.....	29
2000/C 20/67	Διαγραφή της υποθέσεως T-107/99.....	29
2000/C 20/68	Διαγραφή της υποθέσεως T-117/99.....	29

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ανάληψη καθηκόντων νέου δικαστή στο Δικαστήριο

(2000/C 20/01)

Ο Antonio Mario La Pergola, ο οποίος διορίστηκε δικαστής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της 24ης Νοεμβρίου 1999⁽¹⁾, ανέλαβε τα καθήκοντά του στις 15 Δεκεμβρίου 1999.

(1) ΕΕ L 307, σ. 57, της 2.12.99.

Αποφάσεις που έλαβε το Δικαστήριο κατά τη σύσκεψη της 14ης Δεκεμβρίου 1999

(2000/C 20/02)

Κατά τη σύσκεψη της 14ης Δεκεμβρίου 1999, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έλαβε τις ακόλουθες αποφάσεις:

Τοποθέτηση του δικαστή La Pergola

Το Δικαστήριο αποφάσισε να τοποθετήσει τον δικαστή La Pergola στο τέταρτο και στο πέμπτο τμήμα.

Σύνθεση του τετάρτου και του πέμπτου τμήματος

1. Η σύνθεση του τετάρτου και του πέμπτου τμήματος για την περίοδο από 15 Δεκεμβρίου 1999 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2000 ορίστηκε ως εξής:

Τέταρτο τμήμα

Edward, πρόεδρος τμήματος,

Karteyn, La Pergola και Ragnemalm, δικαστές.

Πέμπτο τμήμα

Edward, πρόεδρος τμήματος,

Karteyn, La Pergola, Ragnemalm, Jann, Sevón και Wathelet, δικαστές.

2. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο αποφάσισε να τροποποιήσει τις παραγράφους 2 και 3 της αποφάσεως περί συνθέσεως των τμημάτων του, την οποία έλαβε κατά τη σύσκεψη της 8ης Οκτωβρίου 1999⁽¹⁾, ως εξής:

„2. Για κάθε υπόθεση που τους ανατίθεται, το τρίτο και το τέταρτο τμήμα (στα οποία είναι τοποθετημένοι τέσσερις δικαστές) συγκροτούνται από τον πρόεδρο, τον εισηγητή δικαστή και έναν τρίτο δικαστή, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τη σειρά ενός καταλόγου καταρτισμένου κατά τάξη αρχαιότητας και η αρχή του οποίου μετατίθεται κατά ένα όνομα σε κάθε σύσκεψη επί γενικών θεμάτων.

3. Για τον ορισμό των πέντε δικαστών οι οποίοι μετέχουν σε κάθε υπόθεση που ανατίθεται σε πενταμελές τμήμα, ήτοι στο πέμπτο και στο έκτο (στο καθένα από τα οποία είναι τοποθετημένοι επτά δικαστές), καταρτίζεται ένας κατάλογος που ισχύει για το δικαστικό έτος. Ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει όλους τους ανήκοντες στο τμήμα δικαστές, πλην του προέδρου, κατά την ακόλουθη σειρά:

α) καταρχάς, τους δικαστές του τετραμελούς τμήματος κατά σειρά αρχαιότητας·

β) στη συνέχεια, τους δικαστές του τριμελούς τμήματος κατά την ίδια σειρά.

Για κάθε υπόθεση, το πενταμελές τμήμα συγκροτείται από:

- τον πρόεδρο,
- τον εισηγητή,
- τρεις δικαστές που ορίζονται κατά τη σειρά του καταλόγου, του οποίου η αρχή μετατίθεται κατά ένα όνομα σε κάθε σύσκεψη επί γενικών θεμάτων.

Σε περίπτωση κωλύματος ενός ή περισσότερων δικαστών, ορίζεται αντικαταστάτης του κατά τη σειρά του καταλόγου. Αν όμως κωλυόμενος είναι ο πρόεδρος του πενταμελούς τμήματος, αντικαθίσταται κατά προτίμηση από τον πρόεδρο του τριμελούς τμήματος.

Οσάκις το Δικαστήριο ή το τμήμα εκτιμά ότι πλείονες υποθέσεις πρέπει να συνεξεταστούν (ανεξαρτήτως του αν έχει ληφθεί ρητή απόφαση περί συνεκδικασέως τους), η σύνθεση του κρίνοντος σχηματισμού είναι εκείνη που έχει οριστεί για την πρώτη από τις υποθέσεις που ήχθησαν στη σύσκεψη επί γενικών θεμάτων.»

3. Εξάλλου, για την περίοδο από 15 Δεκεμβρίου 1999 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2000, οι κατάλογοι για τον προσδιορισμό της συνθέσεως του τέταρτου και του πέμπτου τμήματος που εμφανίζονται στην παράγραφο 4 της αποφάσεως, την οποία έλαβε το Δικαστήριο κατά τη σύσκεψη της 6ης Οκτωβρίου 1998, τροποποιήθηκαν ως εξής:

Τέταρτο τμήμα

(Πρόεδρος: ο δικαστής Edward)

Kartheyn, La Pergola και Ragnemalm, δικαστές

Πέμπτο τμήμα

(Πρόεδρος: ο δικαστής Edward)

Kartheyn, La Pergola, Ragnemalm, Jann, Sevón και Wathelet, δικαστές

(¹) ΕΕ C 333, σ. 1, της 20.11.99.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 5ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-84/96: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως — Αυτεπάγγελτη αποδέσμευση ποσών»)

(2000/C 20/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-84/96, Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: J. S. van den Oosterkamp και M. A. Fierstra) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Mennens και P. Oliver), με αντικείμενο προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής της 16ης Φεβρουαρίου 1996 και του χρεωστικού σημειώματος το οποίο στηρίζεται σε μία από τις αποφάσεις αυτές, που αφορούν την εκκαθάριση λογαριασμών των σχεδίων υποδομής ΕΤΠΑ αριθ. 80.07.03.002 (Veendam-Musselkanaal) και αριθ. 84.07.03.004 (Weg Veendam), τα οποία συγχρηματοδοτήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Kartheyn, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, J. L. Murray (εισηγητή), H. Ragnemalm και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1999, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 133 της 4.5.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 5ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-10/98 P: Azienda Agricola «Le Canne» Srl,
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾ («Αίτηση αναιρέσεως — Υδατοκαλλιέργεια — Κανονισμοί
(ΕΟΚ) 4028/86 και 1116/88 — Κοινοτική χρηματοδοτική
συνδρομή — Μείωση της ενισχύσεως»)

(2000/C 20/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-10/98 P, Azienda Agricola «Le Canne» Srl, με έδρα το Porto Viro (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους Giulio Schiller, Giuseppe Carraro και Francesca Mazzonetto, δικηγόρους Πάδουας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Guy Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 1997, T-218/95, Le Canne κατά Επιτροπής (Συλλογή 1997, σ. II-2055), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: E. de March, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, J. L. Murray (εισηγητή), H. Ragnemalm και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1997 στην υπόθεση T-218/95, Le Canne κατά Επιτροπής.
- 2) Κηρύσσει το τηλετύπημα 12 497 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1995, άκυρο λόγω μη τηρήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 44, παράγραφος 1, και 47 του κανονισμού 4028/86 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με τις κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, και του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 1988, σχετικά με τις λεπτομέρειες εκτέλεσης των αποφάσεων χορήγησης συνδρομών για σχέδια που αφορούν κοινοτικά μέτρα βελτίωσης και αναδιάρθρωσης των δομών του τομέα της αλιείας της υδατοκαλλιέργειας και διευθέτησης της παράκτιας ζώνης.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα έξοδα αμφοτέρων των βαθμών.

⁽¹⁾ EE C 94 της 28.3.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 12ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-379/97 (αίτηση του Sø- og Handelsret
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Pharmacia &
Urjohn SA κατά Paranova A/S⁽¹⁾ («Δικαίωμα επί σήματος — Φάρμακα — Παράλληλη
εισαγωγή — Αντικατάσταση σήματος»)

(2000/C 20/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-379/97, με αντικείμενο αίτηση του Sø- og Handelsret (Δανία) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Pharmacia & Urjohn SA, πρώην Urjohn SA, και Paranova A/S, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 και 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ), καθώς και του άρθρου 7 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, R. Schintgen, προέδρους τμήματος, P. J. G. Karpeyn, C. Gulmann (εισηγητή), G. Hirsch, P. Jann και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 12 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η προϋπόθεση τεχνητής στεγανοποιήσεως των αγορών μεταξύ κρατών μελών, όπως προκύπτει από τις αποφάσεις της 23ης Μαΐου 1978, 102/77, Hoffmann-La Roche (Συλλογή τόμος 1978, σ. 351), και της 11ης Ιουλίου 1996, C-427/93, C-429/93 και C-436/93, Bristol-Myers Squibb κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-3457), συνεπάγεται ότι, για να κριθεί αν ο δικαιούχος σήματος μπορεί να εναντιωθεί βάσει του εθνικού δικαίου στην εκ μέρους παράλληλου εισαγωγέα φαρμάκων αντικατάσταση του σήματος που χρησιμοποιείται εντός του κράτους μέλους εξαγωγής με το σήμα που χρησιμοποιείται από τον δικαιούχο εντός του κράτους μέλους εισαγωγής, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι συνθήκες που επικρατούν κατά το χρονικό σημείο της διαθέσεως στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους εισαγωγής οι οποίες καθιστούν αντικειμενικώς αναγκαία την αντικατάσταση του αρχικού σήματος με το σήμα που χρησιμοποιείται εντός του κράτους μέλους εισαγωγής, για να μπορέσει το σχετικό προϊόν να διατεθεί στο εμπόριο εντός του κράτους αυτού από τον παράλληλο εισαγωγέα.

⁽¹⁾ EE C 387 της 20.12.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 14ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-104/97 P: Atlanta AG κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εκπροσωπούμενης από: 1) το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, 2) την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Καθεστώς εισαγωγής»)

(2000/C 20/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-104/97 P, Atlanta AG, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα τη Βρέμη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους E. A. Undritz και G. Schohe, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Baden, 34 B, rue Philippe II, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 1996 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-521/93, Atlanta κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συλλογή 1996, σ. II-1707), και με την οποία ζητείται η ανάρτηση της αποφάσεως αυτής, όπου οι έτεροι διάδικοι είναι: Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από: 1) το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: J. Huber), 2) την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K.-D. Borchardt), Atlanta Handelsgesellschaft Harder & Co. GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα τη Βρέμη, Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), Cobana Bananeneinkaufsgesellschaft mbH & Co. KG, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Αμβούργο, Edeka Fruchtkontor GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Αμβούργο, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co., εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Αμβούργο, Pacific Fruchtimport GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Αμβούργο, Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: K. Rispal-Bellanger και G. Mignot) και Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), πρόεδρο του έκτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, L. Sevón, C. Gullmann, J.-P. Puissochet και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Αναρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 1996, T-521/93, Atlanta κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθόσον, χωρίς να απαντήσει στην αιτίαση που αφορούσε παράνομη μεταβίβαση της νομοθετικής εξουσίας στην Επιτροπή, απέρριψε την αγωγή αποζημιώσεως της Atlanta AG.

2) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως που άσκησε η Atlanta AG.

3) Επικυρώνει τα σημεία 2 και 3 του διατακτικού της προπαρατεθείσας αποφάσεως του Πρωτοδικείου Atlanta κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

4) Καταδικάζει την Atlanta AG στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

5) Η Γαλλική Δημοκρατία θα φέρει τα έξοδά της που αφορούν την παρούσα διαδικασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 10.5.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-229/98 (αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Georges Vander Zwalmen, Elisabeth Massart κατά Βελγικού Δημοσίου⁽¹⁾

(«Μόνιμοι και μη μόνιμοι υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων — Φορολόγηση συζύγου κοινοτικού υπαλλήλου»)

(2000/C 20/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-229/98, με αντικείμενο αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ, αφενός, των Georges Vander Zwalmen και Elisabeth Massart, και, αφετέρου, του Βελγικού Δημοσίου, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13 του Πρωτοκόλλου της 8ης Απριλίου 1965 περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, P. J. G. Kartheyn (εισηγητή) και G. Hirsch, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 13 του Πρωτοκόλλου της 8ης Απριλίου 1965, περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δεν εμποδίζει ένα κράτος μέλος, το οποίο παρέχει φορολογική ελάφρυνση στα ζεύγη που διαθέτουν ένα και μόνον εισόδημα καθώς και στα ζεύγη που διαθέτουν δύο εισοδήματα από τα οποία όμως το δεύτερο είναι χαμηλότερο του τιμαριθμικώς αναπροσαρμοζομένου ποσού των 270 000 BEF, να αρνηθεί τη χορήγηση αυτού του φορολογικού ευεργετήματος στα ζεύγη όπου ο ένας σύζυγος έχει την ιδιότητα του μόνιμου ή μη μόνιμου υπαλλήλου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όταν οι αποδοχές του υπερβαίνουν το ποσό αυτό.

(¹) ΕΕ C 258 της 15.8.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-44/97: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Εκκαθάριση λογαριασμών — ΕΓΤΠΕ — Μη αναγνώριση δαπανών — Οικονομικά έτη 1992-1993»)

(2000/C 20/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-44/97, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: E. Röder και B. Klocke) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. -D. Borchardt) με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της απόφασης 96/701/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 1996, για τροποποίηση της απόφασης 96/311/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών στο πλαίσιο των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1992 καθώς και ορισμένων δαπανών για το οικονομικό έτος 1993 (ΕΕ L 323, σ. 26), στον βαθμό που αρνήθηκε να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ με το ποσό των 19 591 000 γερμανικών μάρκων (DEM), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Kartheyn (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischö, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 108 της 5.4.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-333/97 (αίτηση του Arbeitsgericht Gelsenkirchen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Susanne Lewen κατά Lothar Denda (¹)

(«Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Δικαίωμα για δώρο Χριστουγέννων — Γονική άδεια και άδεια μητρότητας»)

(2000/C 20/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-333/97, με αντικείμενο αίτηση του Arbeitsgericht Gelsenkirchen (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Susanne Lewen και Lothar Denda, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), του άρθρου 11, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχόνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 348, σ. 1), και της ρήτρας 2, σημείο 6, του παραρτήματος της οδηγίας 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES (ΕΕ L 145, σ. 4), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, P. J. G. Kartheyn (εισηγητή) και G. Hirsch, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ένα δώρο Χριστουγέννων όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη αποτελεί αμοιβή υπό την έννοια του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), ακόμη κι αν καταβλήθηκε οικειοθελώς από τον εργοδότη και ακόμη κι αν καταβάλλεται με κύριο ή αποκλειστικό σκοπό να δοθούν κίνητρα για τη μελλοντική παροχή εργασίας και/ή να τονωθεί η πίστη των εργαζομένων στην επιχείρηση. Αντιθέτως, δεν εμπίπτει στην έννοια της αμοιβής κατά το άρθρο 11, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχόνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ).

- 2) Συνιστά παράβαση του άρθρου 119 της Συνθήκης το γεγονός ότι ένας εργοδότης αποκλείει πλήρως τις ευρισκόμενες σε γονική άδεια γυναίκες εργαζόμενες από το ευεργέτημα ενός δώρου που καταβάλλεται οικειοθελώς ως έκτακτο επίδομα λόγω των Χριστουγέννων, χωρίς να λαμβάνει υπόψη την εργασία που παρασχέθηκε κατά το έτος χορηγήσεως του δώρου ούτε τις περιόδους προστασίας της μητρότητας (απαγορεύσεως εργασίας), εφόσον το δώρο αυτό σκοπεί να αμείψει αναδρομικώς την εργασία που παρασχέθηκε κατά τη διάρκεια του έτους αυτού.

Αντιθέτως, η άρνηση καταβολής τέτοιου δώρου σε γυναίκα ευρισκόμενη σε γονική άδεια δεν συνιστά παράβαση ούτε του άρθρου 119 της Συνθήκης ούτε του άρθρου 11, σημείο 2, της οδηγίας 92/85 ούτε της ρήτρας 2, σημείο 6, του παραρτήματος της οδηγίας 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES, εφόσον η χορήγηση του επιδόματος αυτού δεν εξαρτάται παρά μόνον από την αποκλειστική προϋπόθεση να τελεί ο εργαζόμενος σε ενεργό σχέση εργασίας κατά το χρονικό σημείο της χορηγήσεώς του.

- 3) Δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 119 της Συνθήκης, του άρθρου 11, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 92/85 και της ρήτρας 2, σημείο 6, του παραρτήματος της οδηγίας 96/34 το γεγονός ότι, κατά τη χορήγηση δώρου Χριστουγέννων σε γυναίκα ευρισκόμενη σε γονική άδεια, ένας εργοδότης λαμβάνει υπόψη, για την αναλογική μείωση της παροχής, τις περιόδους γονικής άδειας.

Αντιθέτως, συνιστά παράβαση του άρθρου 119 της Συνθήκης το γεγονός ότι, κατά τη χορήγηση δώρου Χριστουγέννων, ένας εργοδότης λαμβάνει υπόψη, για την αναλογική μείωση της παροχής, τις περιόδους προστασίας της μητρότητας (απαγορεύσεως εργασίας).

(¹) EE C 357 της 22.11.1997.

άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Angela Maria Sirdar και The Army Board, Secretary of State for Defence, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της Συνθήκης ΕΚ, ιδίως δε του άρθρου 224 αυτής (νυν άρθρου 297 ΕΚ), και της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), ιδίως δε του άρθρου 2 της οδηγίας αυτής, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, P. J. G. Karpteyn, J. -P. Puissochet (εισηγητή), G. Hirsch, P. Jann και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Οι αποφάσεις τις οποίες λαμβάνουν τα κράτη μέλη σχετικά με την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και τις συνθήκες εργασίας στις ένοπλες δυνάμεις, με σκοπό τη διασφάλιση του αξιομάχου, κατά κανόνα δεν εκφεύγουν του πεδίου εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου.
- 2) Ο αποκλεισμός των γυναικών από την υπηρεσία σε ειδικές μάχιμες μονάδες όπως είναι οι Royal Marines μπορεί να δικαιολογηθεί δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και την προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, λόγω της φύσεως και των συνθηκών ασκήσεως των οικείων δραστηριοτήτων.

(¹) EE C 295 της 27.9.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 26ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-273/97 (αίτηση του Industrial Tribunal, Bury St Edmunds, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Angela Maria Sirdar κατά The Army Board, Secretary of State for Defence (¹)

[«Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Άρνηση προσλήψεως γυναίκας ως μαγείρισσας στους Royal Marines (πεζοναύτες του Ηνωμένου Βασιλείου)»]

(2000/C 20/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-273/97, με αντικείμενο αίτηση του Industrial Tribunal, Bury St Edmunds (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 26ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-294/97 (αίτηση του Finanzgericht Münster για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Eurowings Luftverkehrs AG κατά Finanzamt Dortmund-Unna (¹)

[«Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Φόρος επιτηδεύματος — Συνυπολογισμός στη φορολογική βάση — Εξαιρέση που δεν ισχύει για μισθωτή αγαθού του οποίου ο κύριος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος και δεν υπόκειται, συνεπώς, στον φόρο»]

(2000/C 20/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-294/97, με αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Münster (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του

άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Eurowings Luftverkehrs AG και Finanzamt Dortmund-Unna, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 49 ΕΚ), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), D. A. O. Edward και L. Sevón, προέδρους τμήματος, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 49 ΕΚ) απαγορεύει μια εθνική νομοθεσία περί φόρου επιτηδεύματος όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη.

(¹) ΕΕ C 295 της 27.9.1997.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-188/99 P: Karola Gluiber κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Προδήλως απαράδεκτη και προδήλως αβάσιμη αίτηση αναιρέσεως»)

(2000/C 20/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-188/99 P, Karola Gluiber, κάτοικος Staudernheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Dieter Rogalla, δικηγόρο Hamm, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Marguit Carus-Leelare, 117, av. Gaston Diderich, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως της 16ης Μαρτίου 1999, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-147/98, Gluiber κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), όπου οι έτεροι διάδικοι είναι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους L. Sevón, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και P. Jann (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 1999 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την K. Gluiber στα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 226 της 7.8.1999.

Αίτηση αναιρέσεως του Anthony Goldstein που ασκήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 1999 κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 1998, στην υπόθεση T-100/98 μεταξύ του αναιρεσιόντος και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-4/99 P)

(2000/C 20/13)

Ο Anthony Goldstein άσκησε στις 6 Ιανουαρίου 1999 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 1998, στην υπόθεση T-100/98 μεταξύ του αναιρεσιόντος και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Με διάταξη της 8ης Ιουλίου 1999, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως και καταδίκασε τον αναιρεσιόντα στα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1999 κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, στην υπόθεση T-145/98, ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-349/99 P)

(2000/C 20/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε στις 22 Σεπτεμβρίου 1999 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, στην υπόθεση T-145/98, μεταξύ της Επιτροπής των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH, με την οποία η Επιτροπή διατάχθηκε να προσκομίσει κεκρωμένο αντίγραφο του πρωτοτύπου ορισμένων πρακτικών.

Με διάταξη της 4ης Οκτωβρίου 1999, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως ως προδήλως απαράδεκτη και καταδίκασε την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 1999 στις διαφορές μεταξύ 1. V.G. Müller-Fauré και Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen U.A. και 2. E.E.M. van Riet και Onderlinge Waarborgmaatschappij Z.A.O. Zorgverzekeringen.

(Υπόθεση C-385/99)

(2000/C 20/15)

Με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Οκτωβρίου 1999, το Centrale Raad van Beroep στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ 1. V.G. Müller-Fauré και Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen U.A. και 2. E.E.M. van Riet και Onderlinge Waarborgmaatschappij Z.A.O. Zorgverzekeringen, που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχουν τα άρθρα 59 και 60 της Συνθήκης ΕΚ (νυν 49 και 50 ΕΚ) την έννοια ότι συνάδει καταρχήν προς αυτά μια διάταξη όπως το άρθρο 9, παράγραφος 4, του νόμου Zfw, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 της Regeling hulp in het buitenland ziekenfondsverzekering (ρυθμίσεως περί ιατρικής αρωγής στην αλλοδαπή με κάλυψη από ολλανδικό ταμείο υγείας), καθόσον με τη διάταξη αυτή ορίζεται ότι ο ασφαλισμένος σε ταμείο υγείας απαιτείται να λάβει προηγουμένως έγκριση από το ταμείο υγείας για να μπορεί να απευθυνθεί σε εκτός των Κάτω Χωρών πρόσωπο ή φορέα, που δεν έχει συμβληθεί με το ταμείο υγείας, προκειμένου να ασκήσει το δικαίωμά του για παροχές;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, συνιστούν οι κατά τα ανωτέρω σκοποί⁽¹⁾ του ολλανδικού συστήματος παροχών σε είδος επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος που μπορεί να δικαιολογήσει εμπόδια στη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών;

3. Έχει σημασία για την απάντηση στα ερωτήματα αυτά και το αν η θεραπευτική αγωγή αφορά εν όλω ή εν μέρει ιατρικές φροντίδες εντός νοσοκομείου;

- (¹) — Ασφάλιση σε ένα ισορροπημένο, από οικονομικής απόψεως, σύστημα παροχής κάθε προστιτής υπηρεσίας από ιατρούς και νοσοκομεία.
— Διατήρηση του ολλανδικού συστήματος παροχών σε είδος.
— Έλεγχος της οικονομικής ισορροπίας του ολλανδικού συστήματος.

Αίτηση αναίρεσως που υποβλήθηκε, στις 12 Οκτωβρίου 1999 από την Xunta de Galicia κατά της διατάξεως, της 8ης Ιουλίου 1999, του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-194/95, Areacova, S. A. και 31 άλλοι κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-388/99 P)

(2000/C 20/16)

Η Xunta de Galicia, εκπροσωπούμενη από τους Víctor M. Vázquez-Portomeñe Seijas και Creus Carreras, δικηγόρους του Santiago de Compostela, με τόπο επιδόσεων τη Fundación Galicia-Europa, Avenue Milcamps 105, B-1030 Βρυξέλλες, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 12 Οκτωβρίου 1999, αναίρεση κατά της διατάξεως της 8ης Ιουλίου 1999, του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στην υπόθεση T-194/95, Areacova, S. A. και 31 άλλοι κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναίρεσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999 στην υπόθεση T-194/95, για όλες ή ορισμένες από τις επισημαινόμενες πλημμέλειες και να αντλήσει από την αναίρεση της εν λόγω διατάξεως όλες τις έννομες συνέπειες είτε εκδικάζοντας επί της ουσίας την υπόθεση είτε ρητώς αναπέμποντάς την προς εκδίκαση στο Πρωτοδικείο.
- 2) Να καταδικάσει, σε περίπτωση που η υπό κρίση αίτηση αναίρεσως γίνει εν όλω ή εν μέρει δεκτή, το καθού στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία στην καταβολή των δικαστικών εξόδων, αποφασίζοντας, ταυτόχρονα, την καταδίκη αυτού στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

— Παράβαση του κοινοτικού δικαίου λόγω εσφαλμένης εφαρμογής και ερμηνείας του άρθρου 230 (παλαιού άρθρου 173) αναφορικά με την απόρριψη του ισχυρισμού περί καταχρήσεως εξουσίας από την οποία πάσχει ο προσβαλλόμενος κανονισμός, στο μέτρο που υφίσταται ριζική διάσταση μεταξύ του ρητώς προβαλλόμενου και του πράγματι επιδιωκόμενου με την έκδοση του εν λόγω κανονισμού σκοπού.

— Οι λοιποί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα προς αυτά της υποθέσεως C-300/99 P⁽¹⁾.

(¹) ΕΕ C 333 της 20.11.1999, σ. 12.

Αίτηση αναιρέσεως της εταιρίας Fratelli Murri S.p.A. που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1999 κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 4ης Αυγούστου 1999 στην υπόθεση T-106/98, Fratelli Murri S.p.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-399/99 P)

(2000/C 20/17)

Η εταιρία Fratelli Murri S.p.A. άσκησε στις 15 Οκτωβρίου 1999 αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της διατάξεως του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 4ης Αυγούστου 1999, στην υπόθεση T-106/98, Fratelli Murri S.p.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Εκπρόσωπος της αναιρεσιούσας είναι ο Karl-Gustav von Lushka, δικηγόρος Chieming. Αντικλητος στο Λουξεμβούργο είναι ο δικηγόρος Claude Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt.

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- I. Να αναιρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 04.08.1999 στην υπόθεση T-106/98⁽¹⁾ και να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 7 923 791,00 δολαρίων Η.Π.Α. (USD) εντόκως προς 10 % από 25.09.1991.
- II. Να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του κοινοτικού δικαίου: Η αναιρεσιούσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 175, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 232 ΕΚ) ως προς την έκταση εφαρμογής του. Στην περίπτωση της προθεσμίας του άρθρου 175, δεύτερο εδάφιο, δεν πρόκειται για αποσβεστική προθεσμία σε σχέση με την αξίωση αποζημίωσης. Το άρθρο 43 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου προβλέπει την εφαρμογή της προθεσμίας του άρθρου 175, δεύτερο εδάφιο, μόνον «κατά περίπτωση». Το ίδιο ισχύει για τη διατύπωση του άρθρου 175, δεύτερο εδάφιο, το οποίο προβλέπει μόνον τη δυνατότητα, όχι όμως και την υποχρέωση ασκήσεως προσφυγής κατά παραλείψεως («(...) η προσφυγή δύναται (...)»). Επομένως, δεν προκύπτει ότι αναφέρεται στην απώλεια ή στην παραγραφή αξιώσεως αποζημίωσης λόγω μη τηρήσεως της προθεσμίας προς άσκηση προσφυγής κατά παραλείψεως.

Άλλωστε, σύμφωνα με το περιεχόμενο και τον σκοπό των επικαλούμενων διατάξεων δεν μπορεί να στερηθεί η προσφεύγουσα της αξιώσεως αποζημίωσης. Στην περίπτωση παραλείψεως εκδόσεως αποφάσεως, ο αιτών έννομη προστασία δεν γνωρίζει τι πράττει ή τι δεν πράττει το αρμόδιο για την απόφαση όργανο. Συναφώς, είναι αποφασιστικής σημασίας το γεγονός ότι η σιωπή του οργάνου δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως άρνηση. Η σιωπή στερείται νομικής αξίας και δεν έχει σημασία αφεαυτής είτε από δικαιοπρακτική άποψη είτε από άποψη διοικητικού δικαίου. Η προσφυγή κατά παραλείψεως έχει μόνον την έννοια ενός πρόσθετου ένδικου βοηθήματος για τον αιτούντα έννομη προστασία, ο οποίος ενδεχομένως ενδιαφέρεται για την όσο το δυνατόν ταχύτερη επίλυση της διαφοράς. Στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί όμως ο ζημιωθείς να απωλέσει τη διακοπή της παραγραφής. Δεν εξαρτάται από αυτόν αν το οικείο όργανο ενήργησε ταχέως ή όχι.

(¹) Μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-400/99)

(2000/C 20/18)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή Umberto Leanza, επικουρούμενο από τον Pier Giorgio Ferri, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων την πρεσβεία της Ιταλίας στο Λουξεμβούργο, rue Marie-Adélaïde 5, άσκησε στις 18 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το έγγραφο της Επιτροπής της 6ης Αυγούστου 1999⁽¹⁾ ως προς το προσβαλλόμενο μέρος του,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως του εγγράφου 6ης Αυγούστου 1999 είναι οι εξής:

- παραβίαση της αρχής περί ασφάλειας δικαίου και των κανόνων περί διαφάνειας σε σχέση με τον κανονισμό 659/99/ΕΚ⁽²⁾,
- παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση του άρθρου 11.1 του κανονισμού 659/99,

- κατάχρηση εξουσίας, διότι η αναστολή διατάχθηκε για άλλους λόγους και όχι προς εφαρμογή του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (πρώην άρθρο 93),
- πλημμελής διαπίστωση της υποστάσεως και της ελλείψεως νομιμότητας της ενισχύσεως λόγω αβεβαιότητας και ελλείψεως αποδείξεων και αιτιολογιών· ανυπαρξία προϋποθέσεως του πραγματικού.

(1) SG (99) D6463, που αφορά την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας για τις ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλική Δημοκρατία σε επιχειρήσεις του ομίλου Tirrenia di Navigazione, ως προς το τμήμα που περιέχει την απόφαση αναστολής των εν λόγω ενισχύσεων, οι οποίες κρίνονται παράνομες.

(2) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-405/99)

(2000/C 20/19)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να λάβει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/54/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 1996, για την εικοστή δεύτερη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί ταξινόμησης, συσκευασίας και επισήμανσης των επικινδύνων ουσιών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 1, σημεία 1 και 2 και το άρθρο 2, παράγραφος 1 αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από τη δεσμευτική ισχύ των οδηγιών που προβλέπει το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο και από το άρθρο 10, πρώτο εδάφιο ΕΚ προκύπτει ότι τα κράτη μέλη, αποδέκτες μιας οδηγίας, οφείλουν να επιτύχουν τα αποτελέσματα που προβλέπει η οδηγία εντός της

προθεσμίας που τάσσει. Η προθεσμία που έταξε το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/54/ΕΚ έληξε στις 31 Μαρτίου 1998 χωρίς το Βέλγιο να έχει θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με τις προσαρμογές των παραρτημάτων I και III της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

(1) ΕΕ L 248 της 30.9.1996, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία), με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, στις υποθέσεις 1. Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH κατά Finanzlandesdirektion für Steiermark και 2. Michael Stadler κατά Finanzlandesdirektion für Vorarlberg

(Υπόθεση C-409/99)

(2000/C 20/20)

Με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Οκτωβρίου 1999, το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία), στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ 1. Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH και Finanzlandesdirektion für Steiermark και 2. Michael Stadler και Finanzlandesdirektion für Vorarlberg, που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτης οδηγίας του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών⁽¹⁾, την έννοια ότι απαγορεύεται στα κράτη μέλη να αποκλείουν ορισμένα αυτοκίνητα οχήματα από την έκπτωση του φόρου μετά την έναρξη της ισχύος της οδηγίας, όταν η έκπτωση για τα εν λόγω αυτοκίνητα οχήματα παρεχόταν πριν από την έναρξη της ισχύος της οδηγίας βάσει πρακτικής που όντως ακολουθούσαν οι διοικητικές αρχές;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 17, παράγραφος 7, πρώτη πρόταση, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτης οδηγίας του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, την έννοια ότι τα κράτη μέλη μπορούν, προς ενοποίηση του προϋπολογισμού, να διευρύνουν για απεριόριστη διάρκεια, χωρίς προηγούμενη διαβούλευση υπό την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας, τις υφιστάμενες εξαιρέσεις από την έκπτωση του φόρου κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο πρώτο ερώτημα;

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Kantongerecht te Groningen με διάταξη της 19ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Groningen κατά της αλλοδαπού δικαίου εταιρίας Challenger Trading Company LTD

(Υπόθεση C-410/99)

(2000/C 20/21)

Με διάταξη της 19ης Οκτωβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Οκτωβρίου 1999, το Kantongerecht te Groningen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Groningen και της αλλοδαπού δικαίου εταιρίας Challenger Trading Company LTD που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Απαγορεύουν τα άρθρα 43 και 48 ΕΚ το να υπόκεινται εντός των Κάτω Χωρών οι τύποι αλλοδαπές εταιρίες υπό την έννοια της παραγράφου 1 του Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen (νόμου περί των τύποις αλλοδαπών εταιριών) στις διατάξεις των άρθρων 2 επ. του νόμου αυτού⁽¹⁾;

(¹) Τα άρθρα 2 επ. του πιο πάνω νόμου υποβάλλουν τις τύποις αλλοδαπές εταιρίες σε ορισμένες διατάξεις του ολλανδικού δικαίου των εταιριών οι οποίες σκοπεύουν στην προστασία των συμφερόντων των τρίτων, όπως στις διατάξεις περί εγγραφής στο μητρώο εταιριών, περί ελαχίστου κεφαλαίου, περί τηρήσεως λογιστικών βιβλίων και περί καταρτίσεως και δημοσιεύσεως ετησίου ισολογισμού.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-417/99)

(2000/C 20/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gregorio Valero Jordana, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 29 Οκτωβρίου 1999, προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη έχοντας ορίσει τις αρμόδιες αρχές και τους οργανισμούς στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας του Συμβουλίου 96/62/ΕΚ⁽¹⁾ της 27ης Σεπτεμβρίου 1996, για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας, το Βασίλειο της Ισπανίας όφειλε να έχει εκπληρώσει τη σχετική με τον ορισμό αρχών και οργανισμών υποχρέωσή του το αργότερο μέχρι την 21η Μαΐου 1998 και επισημαίνει ότι, παρά την έκδοση της οδηγίας 1999/30/ΕΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, πρώτη από τις οδηγίες σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 96/62/ΕΚ, το Βασίλειο της Ισπανίας δεν έχει εισέτι γνωστοποιήσει τις αρχές και τους οργανισμούς που έχουν επιφορτιστεί με την εφαρμογή της οδηγίας αυτής.

(¹) ΕΕ L 296 της 21.11.1996, σ. 55.

(²) ΕΕ L 163 της 29.6.1999, σ. 41.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-418/99)

(2000/C 20/23)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Gregorio Valero Jordana, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Giacinto Bisogni, magistrato di appello, υπηρετούντα στην ίδια νομική υπηρεσία, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεοπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1997⁽¹⁾, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχομένων από κινητήρες εσωτερικής καύσεως που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία:
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις τασσόμενες για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη τους. Η επίδικη προθεσμία εξέπνευσε στις 30 Ιουνίου 1998, χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την αναφερόμενη στα αιτήματα της Επιτροπής οδηγία.

(¹) ΕΕ L 59 της 27.2.98, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-419/99)

(2000/C 20/24)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Richard B. Wainwright, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Giacinto Bisogni, magistrato di appello, υπηρετούντα στην ίδια νομική υπηρεσία, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την συμμόρφωσή της προς την οδηγία 96/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996(¹), σχετικά με τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις τασσόμενες για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη

τάξη τους. Η επίδικη προθεσμία εξέπνευσε στις 30 Σεπτεμβρίου 1997, χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την αναφερόμενη στα αιτήματα της Επιτροπής οδηγία.

(¹) ΕΕ L 48 της 19.2.97, σ. 20.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-420/99)

(2000/C 20/25)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Richard B. Wainwright, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Giacinto Bisogni, magistrato di appello, υπηρετούντα στην ίδια νομική υπηρεσία, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 96/70/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1996(¹), σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών υδάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις τασσόμενες για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη τους. Η επίδικη προθεσμία εξέπνευσε στις 28 Οκτωβρίου 1997, χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την αναφερόμενη στα αιτήματα της Επιτροπής οδηγία.

(¹) ΕΕ L 299 της 23.11.96, σ. 26.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-421/99)

(2000/C 20/26)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Lena Ström, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και τον Giacinto Bisogni, magistrato di appello, υπηρετούντα στην ίδια νομική υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 96/67/EK του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1994⁽¹⁾, για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις τασσόμενες για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη τους. Η επίδικη προθεσμία εξέπνευσε στις 31 Δεκεμβρίου 1996, χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την αναφερόμενη στα αιτήματα της Επιτροπής οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 365 της 31.12.94, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-422/99)

(2000/C 20/27)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Claudia Schmidt, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και τον Giacinto Bisogni, magistrato di appello, υπηρετούντα στην ίδια

νομική υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 96/51/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997⁽¹⁾, σχετικά με την προσαρμογή του τομέα των τηλεπικοινωνιών σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις τασσόμενες για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη τους. Η επίδικη προθεσμία εξέπνευσε στις 31 Δεκεμβρίου 1997, χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την αναφερόμενη στα αιτήματα της Επιτροπής οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 295 της 29.10.97, σ. 23.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 29 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-423/99)

(2000/C 20/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Claudia Schmidt, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και τον Giacinto Bisogni, magistrato di appello, υπηρετούντα στην ίδια νομική υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 1998⁽¹⁾, για τη φωνητική τηλεφωνία και την εγκαθίδρυση παγκόσμιας υπηρεσίας των τηλεπικοινωνιών σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις τασσόμενες για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη τους. Η επίδικη προθεσμία εξέπνευσε στις 30 Ιουνίου 1998, χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την αναφερόμενη στα αιτήματα της Επιτροπής οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 101 της 1.4.98, σ. 24.

Αίτηση αναιρέσεως της εταιρίας RJB Mining plc που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 1999 κατά της αποφάσεως της 9ης Σεπτεμβρίου 1999, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-110/98⁽¹⁾ RJB Mining plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και την RAG Aktiengesellschaft

(Υπόθεση C-427/99 P)

(2000/C 20/29)

Η RJB Mining plc, εταιρία αγγλικού δικαίου με έδρα στο Harworth, εκπροσωπούμενη από τους Mark Brealey, barrister, μέλος του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, και Jonathan Lawrence, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Νοεμβρίου 1999 αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως της 9ης Σεπτεμβρίου 1999, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-110/98, RJB Mining plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και την RAG Aktiengesellschaft.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να κρίνει παραδεκτή την αίτηση αναιρέσεως·

- 2) να εξαφανίσει τα σημεία 1 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-110/98·
- 3) να ακυρώσει την απόφαση 98/687/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 1998, σχετικά με γερμανικές ενισχύσεις υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα για το 1997 (ΕΕ L 324, σ. 30)·
- 4) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας και στα έξοδα της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι από την καθ' οιονδήποτε τρόπο ερμηνεία του κειμένου του άρθρου 1 του «κώδικα» (της αποφάσεως 3632/93/ΕΚΑΧ⁽²⁾) της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό καθεστώς παρεμβάσεων των κρατών μελών υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα) συνάγεται ότι το άρθρο 9 αποτελεί προϋπόθεση για να μπορεί να θεωρείται μια ενίσχυση ως κοινοτική και, επομένως, σύμφωνη με την κοινή αγορά. Η τήρηση του άρθρου 9 δεν αποτελεί απλώς μια διαδικαστική προϋπόθεση. Πρόκειται σαφώς για ένα προαπαιτούμενο. Κατά συνέπεια, μια εθνική ενίσχυση μπορεί να θεωρείται ως κοινοτική μόνο εφόσον δεν αντιβαίνει προς το άρθρο 9, παράγραφος 4.

Η αναιρεσείουσα ισχυρίστηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι, βάσει του σαφούς νοήματος του γράμματος του κώδικα, η Επιτροπή είναι αναρμόδια να κρίνει αν κρατική ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί ως κοινοτική εφόσον η κρατική αυτή ενίσχυση χορηγήθηκε χωρίς να τηρηθεί το άρθρο 9 (οπότε δεν πληρούται η προϋπόθεση της προηγούμενης παροχής αδειας).

Απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας, το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι:

- α) μια διαδικαστικής φύσεως διάταξη δεν μπορεί να έχει τα ίδια αποτελέσματα με μια ουσιαστικής φύσεως διάταξη, οπότε
- β) η μη τήρηση της διαδικαστικής φύσεως διατάξεως δεν μπορούσε να έχει ως συνέπεια να στερήσει την Επιτροπή από την αρμοδιότητα να εγκρίνει την κρατική ενίσχυση.

Η αναιρεσείουσα φρονεί ότι το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου στηρίζεται σε παρερμηνεία του κώδικα και είναι σαφώς εσφαλμένη νομικά.

Κατά την αναιρεσείουσα, ο κώδικας δεν διακρίνει μεταξύ ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων προκειμένου να μπορεί να θεωρηθεί μια ενίσχυση σύμφωνη με την κοινή αγορά, οπότε η μη πλήρωση οποιασδήποτε από τις προϋποθέσεις αυτές έχει ως αποτέλεσμα την αναρμοδιότητα της Επιτροπής να εγκρίνει την ενίσχυση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 299, 26.9.98, σ. 38.

⁽²⁾ ΕΕ L 329, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 1999 στο πλαίσιο της υποθέσεως H. van den Bor B. V. κατά Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau

(Υπόθεση C-428/99)

(2000/C 20/30)

Με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Νοεμβρίου 1999, το College van Beroep voor het bedrijfsleven, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ H. van den Bor B. V. και Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau που εκκρεμεί ενώπιόν του, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Είχε ο Υπουργός Γεωργίας, Περιβάλλοντος και Αλιείας την εξουσία να θεσπίσει, πριν από την εν προκειμένω θέσπιση κοινοτικής ρυθμίσεως, εθνική ρύθμιση η οποία κατέστησε δυνατή την καταβολή αποζημιώσεως για την ζημία που υπέστη ο ενδιαφερόμενος από τη θανάτωση βρετανικών μύσων, όπως συνέβη με τις αποφάσεις του ανωτέρω Υπουργού της 3ης Απριλίου 1996;
 2. Αν στο ερώτημα 1 πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, απαγορεύει τότε το κοινοτικό δίκαιο να γίνει σεβαστή η δημιουργηθείσα από απόφαση στο πλαίσιο της προαναφερθείσας εθνικής ρυθμίσεως εμπιστοσύνη ως προς το ότι θα καταβληθεί συγκεκριμένη αποζημίωση — εμπιστοσύνη η οποία πρέπει να θεωρηθεί δικαιολογημένη αν έχει εφαρμογή μόνο εθνικό δίκαιο;
 3. Αν στο ερώτημα 1 δοθεί καταφατική απάντηση, απαγορεύει τότε το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως ο κανονισμός 717/96, να καθοριστεί η αποζημίωση προς την προσφεύγουσα σύμφωνα με την προαναφερθείσα εθνική ρύθμιση;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, έχουν τα πράγματα άλλως αν για τις υπηρεσίες που παρέχονται στους μετέχοντες στο πιο πάνω σύστημα ζητείται αποζημίωση;
 - γ) Πρέπει στο ερώτημα 1β να δοθεί διαφορετική απάντηση αν η αποζημίωση αυτή καταβάλλεται από τους ναυτιλλομένους που μετέχουν υποχρεωτικά στο πιο πάνω σύστημα, αλλά όχι από τους λοιπούς χρήστες του συστήματος αυτού, όπως η ποταμοπλοία ή τα πλοία θαλασσοπλοίας που έχουν μήκος μικρότερο των 41 μέτρων;
- 2) α) Αν μια ρύθμιση όπως η περί αρωγής των συγκοινωνιών με τη συναφή υποχρέωση καταβολής τελών αποτελεί εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, εμπίπτει τότε το εμπόδιο αυτό στην προβλεπόμενη από το άρθρο 56 (νυν άρθρο 46) της Συνθήκης ΕΚ εξαίρεση για τις διατάξεις που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας ασφαλείας;
 - β) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα 2α σημασία αν τα τέλη είναι υψηλότερα του πραγματικού κόστους της συγκεκριμένης υπηρεσίας που παρέχεται στο συγκεκριμένο πλοίο;
 - 3) Αν μια ρύθμιση όπως η περί αρωγής των συγκοινωνιών με τη συναφή υποχρέωση καταβολής τελών αποτελεί εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών και αν το εμπόδιο αυτό δεν δικαιολογείται από το άρθρο 56 (νυν άρθρο 46) της Συνθήκης ΕΚ, μπορεί τότε το εμπόδιο αυτό να δικαιολογηθεί είτε διότι αποτελεί απλώς «τρόπο πωλήσεως» υπό την έννοια της αποφάσεως Keck και Mithouard, οπότε δεν πρόκειται περί δυσμενούς διακρίσεως, είτε διότι πληροί τα κριτήρια που το Δικαστήριο διαμόρφωσε συναφώς με άλλες αποφάσεις, και ιδίως με την απόφαση Gebhard;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Raad van State με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση Sea-Land Service Inc. κατά Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam

(Υπόθεση C-430/99)

(2000/C 20/31)

Με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Νοεμβρίου 1999, το Raad van State, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Sea-Land Service Inc. και Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) α) Αποτελεί μια ρύθμιση όπως η Besluit verkeersbegeleidingstarieven scheervaartverkeer (ρύθμιση περί αρωγής των συγκοινωνιών), στο μέτρο που προβλέπει την υποχρεωτική συμμετοχή σε σύστημα αρωγής των συγκοινωνιών, εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών υπό την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 σε συνδυασμό με το άρθρο 59 (νυν άρθρο 49) της Συνθήκης ΕΚ;
 - β) Αν ναι, εμπίπτει η κρατική αυτή ενίσχυση στην απαγόρευση της διατάξεως αυτής;
 - γ) Αν δοθεί καταφατική απάντηση και στο ερώτημα 4β, έχει τότε ο χαρακτηρισμός της κρατικής ενισχύσεως ως απαγορευομένης από το κοινοτικό δίκαιο, εκτός από τις συνέπειες για εκείνους που μετέχουν στο σύστημα αρωγής των συγκοινωνιών και απαλλάσσονται των τελών, και συνέπειες κατά το κοινοτικό δίκαιο για την αποζημίωση που οι υποχρεωτικώς μετέχοντες στο σύστημα αυτό οφείλουν να καταβάλουν;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Raad van State με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση Nedlloyd Lijnen B.V. και Noordzee Veerdiensten (North Sea Ferries) B.V. κατά Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam

(Υπόθεση C-431/99)

(2000/C 20/32)

Με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Νοεμβρίου 1999, το Raad van State, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, Nedlloyd Lijnen B.V. και Noordzee Veerdiensten (North Sea Ferries) B.V. και, αφετέρου, Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) α) Αποτελεί μια ρύθμιση όπως η Besluit verkeersbegeleidingstarieven scheervaartverkeer (ρύθμιση περί αρωγής των συγκοινωνιών), στο μέτρο που προβλέπει την υποχρεωτική συμμετοχή σε σύστημα αρωγής των συγκοινωνιών, εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών υπό την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 σε συνδυασμό με το άρθρο 59 (νυν άρθρο 49) της Συνθήκης ΕΚ;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, έχουν τα πράγματα άλλως αν για τις υπηρεσίες που παρέχονται στους μετέχοντες στο πιο πάνω σύστημα ζητείται αποζημίωση;
- γ) Πρέπει στο ερώτημα 1β να δοθεί διαφορετική απάντηση αν η αποζημίωση αυτή καταβάλλεται από τους ναυτιλλομένους που μετέχουν υποχρεωτικά στο πιο πάνω σύστημα, αλλά όχι από τους λοιπούς χρήστες του συστήματος αυτού, όπως η ποταμοπλοία ή τα πλοία θαλασσοπλοίας που έχουν μήκος μικρότερο των 41 μέτρων;
- 2) α) Αν μια ρύθμιση όπως η περί αρωγής των συγκοινωνιών με τη συναφή υποχρέωση καταβολής τελών αποτελεί εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, εμπίπτει τότε το εμπόδιο αυτό στην προβλεπόμενη από το άρθρο 56 (νυν άρθρο 46) της Συνθήκης ΕΚ εξαίρεση για τις διατάξεις που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας ασφαλείας;
- β) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα 2α σημασία αν τα τέλη είναι υψηλότερα του πραγματικού κόστους της συγκεκριμένης υπηρεσίας που παρέχεται στο συγκεκριμένο πλοίο;
- 3) Αν μια ρύθμιση όπως η περί αρωγής των συγκοινωνιών με τη συναφή υποχρέωση καταβολής τελών αποτελεί εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών και αν το εμπόδιο αυτό δεν δικαιολογείται από το άρθρο 56 (νυν άρθρο 46) της Συνθήκης ΕΚ, μπορεί τότε το εμπόδιο αυτό να δικαιολογηθεί είτε διότι αποτελεί απλώς «τρόπο πώλησεως» υπό την έννοια της αποφάσεως Keck και Mithouard, οπότε δεν πρόκειται περί δυσμενούς διακρίσεως, είτε διότι πληροί τα κριτήρια που το Δικαστήριο διαμόρφωσε συναφώς με άλλες αποφάσεις, και ιδίως με την απόφαση Gebhard;

- 4) α) Πρέπει μια ρύθμιση κράτους μέλους όπως η περί αρωγής των συγκοινωνιών να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 92 (νυν άρθρου 87), παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ στο μέτρο που απαλλάσσει ορισμένες κατηγορίες ναυτιλλομένων, και ιδίως την ποταμοπλοία, από την υποχρέωση καταβολής τελών;
- β) Αν ναι, εμπίπτει η κρατική αυτή ενίσχυση στην απαγόρευση της διατάξεως αυτής;
- γ) Αν δοθεί καταφατική απάντηση και στο ερώτημα 4β, έχει τότε ο χαρακτηρισμός της κρατικής ενισχύσεως ως απαγορευομένης από το κοινοτικό δίκαιο, εκτός από τις συνέπειες για εκείνους που μετέχουν στο σύστημα αρωγής των συγκοινωνιών και απαλλάσσονται των τελών, και συνέπειες κατά το κοινοτικό δίκαιο για την αποζημίωση που οι υποχρεωτικώς μετέχοντες στο σύστημα αυτό οφείλουν να καταβάλουν;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 9 Νοεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-432/99)

(2000/C 20/33)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Hendrik van Lier, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Giacinto Bisogni, magistrato di appello, υπηρετούντα στην ίδια νομική υπηρεσία, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 9 Νοεμβρίου 1999 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 96/57/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Σεπτεμβρίου 1996⁽¹⁾, σχετικά με τις απαιτήσεις για την ενεργειακή απόδοση των οικιακών ηλεκτρικών ψυγείων, καταψυκτών και των συνδυασμών τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία:
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις τασσόμενες για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη τους. Η επίδικη προθεσμία εξέπνευσε στις 3 Σεπτεμβρίου 1997, χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την αναφερόμενη στα αιτήματα της Επιτροπής οδηγία.

(1) ΕΕ L 236 της 18.9.96, σ. 36.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-437/99)

(2000/C 20/34)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Peter Oliver, νομικό σύμβουλο και Keir Fitch, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους που έχει αποσπαστεί στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής στο πλαίσιο του συστήματος ανταλλαγής δημοσίων υπαλλήλων των κρατών μελών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 16 Νοεμβρίου 1999 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς
 - την οδηγία 95/53/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1995, για τον καθορισμό των αρχών οργάνωσης των επισήμων ελέγχων στον τομέα της διατροφής των ζώων⁽¹⁾.
 - την οδηγία 96/93/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την πιστοποίηση ζώων και ζωικών προϊόντων⁽²⁾.
 - την οδηγία 97/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1997, για την τροποποίηση του παραρτήματος της οδηγίας 96/492 για τον καθορισμό των υγειονομικών κανόνων παραγωγής και εμπορίας ζωντανών διθύρων μαλακίων⁽³⁾.

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές, και

- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), κατά το οποίο η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να συμμορφωθούν προς την οδηγία. Η προθεσμία αυτή έληξε χωρίς η Δημοκρατία της Ιρλανδίας να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις, προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες που μνημονεύονται στο αιτητικό της προσφυγής της Επιτροπής.

(1) ΕΕ L 265, 8.11.1995, σ. 17 έως 22.

(2) ΕΕ L 13, 16.1.1997, σ. 28 έως 30.

(3) ΕΕ L 295, 29.10.1997, σ. 35-36.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Juzgado de lo Social Único de Algeciras με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση μεταξύ M. L. Jiménez Melgar και Ayuntamiento de Los Barrios

(Υπόθεση C-438/99)

(2000/C 20/35)

Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Νοεμβρίου 1999, το Juzgado de lo Social Único de Algeciras, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ M. L. Jiménez Melgar και Ayuntamiento de Los Barrios που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. Το Juzgado de lo Social Único de Algeciras ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

- 1) Είναι το άρθρο 10 της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ⁽¹⁾ αρκούντως σαφές, συγκεκριμένο και ανεπιφύλακτο ώστε να αναπτύσσει άμεσο αποτέλεσμα;
- 2) Ορίζοντας ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται προκειμένου να απαγορευθεί η απόλυση των εργαζομένων γυναικών (...) [εγκύων, λεχόνων και γαλουχουσών] επί διάστημα εκτεινόμενο από την αρχή της εγκυμοσύνης τους ως το τέλος της άδειας μητρότητας (...), εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις που δεν συνδέονται με την κατάσταση τους, το άρθρο 10 της οδηγίας υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ορίζουν με συγκεκριμένες και ρητές διατάξεις τους λόγους για τους οποίους μπορεί να απολυθεί έγκυος, λεχώνα ή γαλουχούσα γυναίκα, θεσπίζοντας στην εθνική τους νομοθεσία, παράλληλα προς το γενικό καθεστώς λύσεως της συμβάσεως εργασίας, άλλο ειδικό καθεστώς, κατά παρέκκλιση και περιορισμένης ισχύος, για εκείνες τις περιπτώσεις στις οποίες η εργαζομένη είναι έγκυος, λεχώνα ή γαλουχούσα;
- 3) Τι επίπτωση έχει το άρθρο 10 της οδηγίας στην εκ μέρους του εργοδότη μη ανανέωση — υπό περιστάσεις ίδιες με εκείνες των προγενεστέρων συμβάσεων — συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου εργαζομένης γυναίκας που μένει έγκυος; Επηρεάζει το άρθρο 10 της οδηγίας την προστασία της εργαζομένης εγκύου γυναίκας στο πλαίσιο της σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πως, υπό ποιες παραμέτρους και σε ποιο βαθμό;

4) Όταν το άρθρο 10 της οδηγίας ορίζει ότι η απόλυση εγκύου, λεχώνας ή γαλουχούσας εργαζομένης μπορεί να πραγματοποιηθεί, «ενδεχομένως, εφόσον το εγκρίνει η αρμόδια αρχή» νοείται ότι η οδηγία επιβάλλει όπως η απόλυση εγκύου, λεχώνας ή γαλουχούσας εργαζομένης πραγματοποιείται μόνον κατόπιν ειδικής διαδικασίας κατά την οποία η αντίστοιχη αρμόδια αρχή παρέχει την προηγούμενη έγκρισή της για την απόλυση την οποία ζητεί ο εργοδότης;

(1) Του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), ΕΕ L 348, της 28.11.1992, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-440/99)

(2000/C 20/36)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gérard Berscheid, μέλος Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 18 Νοεμβρίου 1999 προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες

— 96/32/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1996, περί τροποποίησης του παραρτήματος II της οδηγίας 76/895/ΕΟΚ περί του καθορισμού της μέγιστης περιεκτικότητας για τα κατάλοιπα των φυτοφαρμάκων επί και

εντός των οπωροκηπευτικών και του παραρτήματος II της οδηγίας 90/642/ΕΟΚ που αφορά τον καθορισμό των ανώτατων περιεκτικότητων για τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων επάνω ή μέσα σε ορισμένα προϊόντα φυτικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των οπωροκηπευτικών, και καταρτίσεως πίνακος ανωτάτων περιεκτικότητων (1).

— 96/32/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1996, περί τροποποίησης των παραρτημάτων των οδηγιών 86/362/ΕΟΚ και 86/363/ΕΟΚ που αφορούν τον καθορισμό των ανώτατων περιεκτικότητων για τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων μέσα και πάνω στα σιτηρά και στα τρόφιμα ζωικής προελεύσεως (2).

— 96/32/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την πιστοποίηση ζώων και ζωικών προϊόντων (3).

— 97/72/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, για τροποποίηση της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί προσθέτων ουσιών στις ζωοτροφές (4) και

— 98/19/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1998, για τροποποίηση της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσθέτων ουσιών στις ζωοτροφές (5),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει αντιστοίχως από το άρθρο 4 της οδηγίας 96/32/ΕΚ, από το άρθρο 3 της οδηγίας 96/33/ΕΚ, από το άρθρο 9 της οδηγίας 96/93/ΕΚ, από το άρθρο 2 της οδηγίας 97/72/ΕΚ και από το άρθρο 2 της οδηγίας 98/19/ΕΚ.

2. να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση C-405/99 (6). οι προθεσμίες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο έληξαν, αντιστοίχως, στις 30 Απριλίου 1997 (οδηγίες 96/32/ΕΚ και 96/33/ΕΚ), την 1η Ιανουαρίου 1998 (οδηγία 96/33/ΕΚ) και στις 31 Μαρτίου 1998 (οδηγίες 97/72/ΕΚ και 98/19/ΕΚ).

(1) ΕΕ L 144, της 19.6.1996, σ. 12.

(2) ΕΕ L 144, της 18.6.1996, σ. 35.

(3) ΕΕ L 13, της 13.1.1997, σ. 18.

(4) ΕΕ L 351, της 23.12.1997, σ. 55.

(5) ΕΕ L 96, της 28.3.1998, σ. 39.

(6) Βλ. σ. 10 του παρόντος τεύχους ΕΕ.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 7ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-92/98, Interporc Im- und Export GmbH
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

[«Προσφυγή ακυρώσεως — Διαφάνεια — Πρόσβαση σε έγγραφα — Απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Απόρριψη αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα της Επιτροπής — Περιεχόμενο, αφενός, της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δικαστικές διαδικασίες) και, αφετέρου, του κανόνα του συντάκτη — Αιτιολόγηση»]

(2000/C 20/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-92/98, Interporc Im- und Export GmbH, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Georg M. Berrisch, δικηγόρο Βρυξελλών και Αμβούργου, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Ulrich Wölker), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1998, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση της προσφεύγουσας σε ορισμένα έγγραφα, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, C. W. Bellamy, J. Pirlung, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 7 Δεκεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1998, με την οποία η Επιτροπή αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που έχουν συνταχθεί από την Επιτροπή.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 258 της 15.8.98.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Νοεμβρίου 1999

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-103/98, T-104/98, T-107/98, T-113/98, και T-118/98, Svend Bech Kristensen κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Υπολογισμός συντάξιμων ετών — Αίτημα επιστροφής του υπερβάλλοντος)

(2000/C 20/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-103/98, T-104/98, T-107/98, T-113/98, και T-118/98, Svend Bech Kristensen, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Waterloo (Βέλγιο), Bjarne Hoff-Nielsen, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Βρυξελλών, Jean Lesueur, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Βρυξελλών, Peter Clausen, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος La Hulpe (Βέλγιο), και Ivar Langer Andersen, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Rungsted Kyst (Δανία), εκπροσωπούμενοι από τους Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Tornel και Françoise Parmentier, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας Fiduciaire Myson Sarl, 30, rue de Cessange, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: Martin Bauer και Denis Waelbroeck), με αντικείμενο την ακύρωση των από 6 Οκτωβρίου 1997 αποφάσεων του Συμβουλίου με τις οποίες το όργανο αυτό αρνήθηκε να επιστρέψει το μέρος εκείνο των μεταφερθέντων στο κοινοτικό σύστημα συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους το οποίο δεν ελήφθη υπόψη κατά τον υπολογισμό των συντάξιμων ετών, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο, και J. Pirlung και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Νοεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει τις από 6 Οκτωβρίου 1997 αποφάσεις του Συμβουλίου με τις οποίες το όργανο αυτό αρνήθηκε να επιστρέψει το μέρος εκείνο των μεταφερθέντων στο κοινοτικό σύστημα συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους το οποίο δεν ελήφθη υπόψη κατά τον υπολογισμό των συντάξιμων ετών.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 299 της 26.9.98 και C 312 της 10.10.98.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Νοεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-129/98, Enrico Sabbioni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αυτεπάγγελτη μετάθεση — Βλαπτική πράξη — Αιτιολογία — Κατάχρηση εξουσίας)

(2000/C 20/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-129/98, Enrico Sabbioni, υπάλληλος της Επιτροπής, υπηρετών στο Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ispra, κάτοικος Biandronno (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τον Giuseppe Marchesini, δικηγόρο Βιτσέντζας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Gianluigi Valsesia), που είχε ως αντικείμενο, αφενός, αίτηση ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής περί αυτεπάγγελτης μεταθέσεως του προσφεύγοντος σε άλλη υπηρεσία και περί απαλλαγής του από τα αρχικά του καθήκοντα και, αφετέρου, αίτηση αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και P. Lindh, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Νοεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 327 της 24.10.98.**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 28ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση T-180/98, Elisabeth Cotrim κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισεως (Cedefop)⁽¹⁾

(Έκτακτοι υπάλληλοι — Αποζημίωση εγκαταστάσεως — Πρόωρη λήξη της συμβάσεως — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντος)

(2000/C 20/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-180/98, Elisabeth Cotrim, δόκιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Winksele

(Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους Jean-Noël Louis και Françoise Parmentier, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισεως (Cedefop), (εκπρόσωπος: Bertrand Wägenbauer), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της 9ης Μαρτίου 1998, επιτάσσουσας την επιστροφή ποσού αντιστοιχούντος στα δύο τρίτα της αποζημιώσεως εγκαταστάσεως η οποία καταβλήθηκε στην προσφεύγουσα όταν αυτή ανέλαβε υπηρεσία, το Πρωτοδικείο, δικάζον ως μονομελές, δικαστής: C. W. Bellamy, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 397 της 19.12.98.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 8ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση T-89/99 R, Oliver Valk κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾

(Κατάργηση της δίκης)

(2000/C 20/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-89/99 R, Oliver Valk, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Joachim Kayser, Körnerstrasse 5, Βερολίνο, 10785, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: Hans Krück και Evelyn Waldherr), με αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με αίτημα, αφενός, να ανακληθεί η απόφαση της 9ης Φεβρουαρίου 1999 της εξεταστικής επιτροπής περί μη αποδοχής του προσφεύγοντος στις γραπτές δοκιμασίες του διαγωνισμού PE/86/A (ΕΕ 1998 C 77 A, σ. 1), και, αφετέρου, να επιτραπεί στον προσφεύγοντα να μετάσχει στη διαδικασία του διαγωνισμού, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 8 Οκτωβρίου 1999 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 160 της 5.6.99.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 8ης Οκτωβρίου 1999****στην υπόθεση T-89/99, Oliver Valk κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾****(Υπάλληλος — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Πρόδηλο απαράδεκτο)**

(2000/C 20/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-89/99, Oliver Valk, κάτοικος Βερολίνου, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Joachim Kayser, Körnerstrasse 5, Βερολίνο, 10785, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: Hans Krück και Evelyn Waldherr), με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού PE/86/A περί μη αποδοχής του προσφεύγοντος στις γραπτές δοκιμασίες του εν λόγω διαγωνισμού και, αφετέρου, αίτημα να επιτραπεί στον προσφεύγοντα να μετάσχει στη διαδικασία του διαγωνισμού, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, και J. Pírrung και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 8 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 160 της 5.6.99.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 25ης Νοεμβρίου 1999****στην υπόθεση T-222/99 R, Jean-Claude Martinez και Charles de Gaulle κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου****(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Πράξη του Κοινοβουλίου αφορώσα ερμηνεία διατάξεως του Κανονισμού του — Πολιτική ομάδα — Παραδεκτό — Εκ πρώτης όψεως βάσιμο — Επείγον — Στάθμιση των συμφερόντων)**

(2000/C 20/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-222/99 R, Jean-Claude Martinez, κάτοικος Montpellier (Γαλλία) και Charles de Gaulle κάτοικος Παρισιού, εκπροσωπούμενοι από τον François Wagner, δικηγόρο Νίκαιας, 2, rue de la Poissonnerie, Nice (Γαλλία), κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: Gregorio Garzón Clariana, Johann Schoo και Hans Krück), με αντικείμενο αίτηση αναστολής

εκτελέσεως της από 14 Σεπτεμβρίου 1999 αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με ερμηνεία του άρθρου 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (EE L 202, σ. 1), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 25 Νοεμβρίου 1999 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της πράξεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία το Κοινοβούλιο υιοθέτησε την ερμηνεία του άρθρου 29 του Κανονισμού του την οποία πρότεινε η επιτροπή συνταγματικών θεμάτων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της British Airways PLC κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 1999**(Υπόθεση T-219/99)**

(2000/C 20/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η British Airways PLC, εκπροσωπούμενη από τον William Wood, QC, την Helen Davies, του Brick Court Chambers, Λονδίνο, και τους William Allan και Oliver Black, των Linklaters, Solicitors, Λονδίνο, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11 Rue Goethe, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την 1η Οκτωβρίου 1999, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει ολόκληρη την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή ζητείται, κατ' ουσίαν, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο διαπίστωσε ότι, ύστερα από το 1992, η προσφεύγουσα (BA) παραβαίνει το άρθρο 82 ΕΚ χρησιμοποιώντας συστήματα παροχής προμηθειών καθώς και άλλων πλεονεκτημάτων προς τα πρακτορεία ταξιδιών τα οποία της παρέχουν υπηρεσίες σχετικές με την πρακτόρευση αεροπορικών ταξιδιών εντός του Ηνωμένου Βασιλείου, συστήματα τα οποία, με το να αμείβεται η αφοσίωση που επιδεικνύουν τα πρακτορεία ταξιδιών και με το να εισάγονται δυσμενείς διακρίσεις μεταξύ των ταξιδιωτικών πρακτορείων, έχουν ως αντικείμενο και ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών της BA από την αγορά των εναερίων μεταφορών του Ηνωμένου Βασιλείου. Με το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως επιβλήθηκε στην BA, για τις επικρινόμενες παραβάσεις, πρόστιμο ύψους 6,8 εκατομμυρίων λιρών στερλινών.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

- Δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει, μαζικώς, παρατηρηθεί, έχει την εξουσία να διαχειρίζεται μόνο τρέχουσες υποθέσεις, μεταξύ των οποίων δεν συμπεριλαμβάνεται η έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης·
- η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε βάσει του κανονισμού 17, ενώ θα έπρεπε να έχει εκδοθεί (εφόσον θα ήταν δυνατό να γίνει κάτι τέτοιο) βάσει του κανονισμού 3975/87. Αυτή η παράβαση ουσιωδών διαδικαστικών προϋποθέσεων στέρησε την ΒΑ των διαδικαστικών διασφαλίσεων που δικαιούνταν. Επιπλέον, η προσβαλλομένη απόφαση, στο μέτρο που θίγει τις διαδρομές που συνδέουν το Ηνωμένο Βασίλειο με τρίτες χώρες, κείται εκτός των εξουσιών της Επιτροπής·
- η Επιτροπή έλαβε μέτρα μόνον κατά της ΒΑ, και τούτο ενώ όλες οι λοιπές αεροπορικές εταιρίες εφαρμόζουν παρόμοιες πρακτικές·
- δεν υφίσταται ο απαιτούμενος σύνδεσμος μεταξύ της προβαλλόμενης αγοράς εντός της οποίας η Επιτροπή διατείνεται ότι ασκείται η καταχρηστική πρακτική και των αγορών εντός των οποίων η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι είναι αισθητά τα επιζήμια αποτελέσματα μιας τέτοιας καταχρηστικής πρακτικής, πράγμα που σημαίνει ότι το άρθρο 82 δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής·
- η αγορά της παροχής υπηρεσιών των πρακτορείων αεροπορικών ταξιδιών δεν μπορεί να θεωρηθεί, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, ως η σχετική αγορά του προϊόντος. Η ΒΑ ισχυρίζεται ότι ο κατάλληλος ορισμός της αγοράς είναι η διαδρομή ή το σύνολο των διαδρομών που έχουν καταναμηθεί μεταξύ των πρακτορείων ταξιδιών. Επιπλέον, η σχετική γεωγραφική αγορά δεν είναι, όπως διατείνεται η Επιτροπή, η αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου αλλά μια ευρύτερη αγορά·
- ακόμα και σε περίπτωση που η σχετική αγορά έχει ορθώς προσδιοριστεί, η ΒΑ δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κατέχουσα δεσπόζουσα θέση στην αγορά αυτή, και τούτο για τον λόγο ότι δεν μπορεί να ενεργεί κατά τρόπο ανεξάρτητο των προμηθευτών, ανταγωνιστών ή πελατών της·
- ακόμα και αν η ΒΑ κατείχε δεσπόζουσα θέση σε μια ορθώς προσδιορισθείσα σχετική αγορά, οι σχετικές με την παροχή πλεονεκτημάτων συμφωνίες της δεν συνιστούν κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσεώς της.

Προσφυγή της Margaret Mary McKenzie Campbell κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-232/99)

(2000/C 20/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Margaret Mary McKenzie Campbell, εκπροσωπούμενη από τους Becket Bedford, του Middle Temple, και Ferdinand Kelly, Solicitors, 21 Bennetts Hill, Birmingham, B2 5QP, Ηνωμένο

Βασίλειο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 12 Οκτωβρίου 1999, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 1999, στην υπόθεση IV/35.992/F3 — Scottish and Newcastle·
- να αποφανθεί ότι η Επιτροπή υποχρεούται, βάσει του άρθρου 233 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας να θεσπίσει τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση της προς την εκδοθησόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, στις 13 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή γνωστοποίησε⁽¹⁾, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17/62, την πρόθεσή της να λάβει ευνοϊκή θέση σχετικά με ορισμένες συμφωνίες που της είχαν κοινοποιηθεί από την Scottish and Newcastle PLC, παρέχοντας, αναδρομικώς, απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ. Οι εν λόγω συμφωνίες ήσαν μισθώσεις με τυποποιημένη μορφή, με αντικείμενο υποχρέωση αναλήψεως δεσμεύσεως ως προς την μύτρα όσον αφορά πλήρως εξοπλισμένα και διαθέσιμα σχετική άδεια για επιτόπου κατανάλωση ποτών καταστήματα λιανικής πωλήσεως ποτών στο Ηνωμένο Βασίλειο. Πριν λάβει την οριστική επί του θέματος αυτού απόφαση, η Επιτροπή κάλεσε όλους τους ενδιαφερομένους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Στις 12 Μαρτίου 1999, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της μαζί με έκθεση εμπειρογνώμονα. Κατά των παρατηρήσεων αυτών διατυπώθηκαν αντιρρήσεις σχετικά με την πρόθεση αναδρομικής χορηγήσεως στην Scottish and Newcastle απαλλαγής.

Στις 16 Ιουνίου 1999, η Επιτροπή έλαβε απόφαση σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 81 ΕΚ (υπόθεση IV/35.992/F3 — Scottish and Newcastle) (η προσβαλλομένη απόφαση)⁽²⁾. Με την απόφαση εκείνη, η Επιτροπή, αγνοώντας τις αντιρρήσεις που είχαν διατυπωθεί με τις εν λόγω παρατηρήσεις, παρέσχε στην Scottish and Newcastle, αναδρομικώς, απαλλαγή σε σχέση με τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες ισχύουσας από την 1η Ιανουαρίου 1985 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να αναγνωρίσει ότι, παρέχοντας απαλλαγή όσον αφορά τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες, η Επιτροπή:

- (α) παρέλειψε να εκτιμήσει ορθώς τα πραγματικά και νομικά περιστατικά από τα οποία αποδεικνύεται ότι οι κοινοποιηθείσες συμφωνίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 81, παράγραφος 3·
- (β) παρέλειψε, στην απόφασή της, να αιτιολογήσει πλήρως για ποιο λόγο ο κοινοποιηθείσες συμφωνίες πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 3·

(γ) παρέλειψε να εκτιμήσει τα πραγματικά και νομικά περιστατικά από τα οποία καταδεικνύεται ότι οι κοινοποιηθείσες συμφωνίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 17.

(1) ΕΕ 1999, C 8, σ. 4.

(2) ΕΕ 1999, L 186, σ. 28.

Προσφυγή του Patrick Monod-Gayraud κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-234/99)

(2000/C 20/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Patrick Monod-Gayraud, κάτοικος Βαρσοβίας (Πολωνία), εκπροσωπούμενος από τις H el ene Masse-Dessen, δικηγόρο Παρισιού, και Viviane Ecker, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 77, boulevard Grande Duchesse Charlotte, άσκησε στις 18 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να μη χορηγήσει στον προσφεύγοντα δωρεάν κατοικία·
- να καταδικάσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση ύψους 91 200 ευρώ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή βάλλει κατά της από 29 Ιουνίου 1999 αρνήσεως της καθής να αναλάβει τα έξοδα ενοικίου της κατοικίας του προσφεύγοντος, Γάλλου δημοσίου υπαλλήλου αποσπασμένου, με την ιδιότητα του εμπειρογνώμονα, στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Πολωνία.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων επικαλείται ιδίως το γεγονός ότι η απόφαση αυτή είναι αντίθετη προς δεσμεύσεις τις οποίες είχε αναλάβει προηγουμένως η Επιτροπή έναντι αυτού.

Προσθέτει ότι δεν μπορεί να του αντανάχθει το ότι το ενοίκιο κατοικίας δεν μπορεί να επιστραφεί σε δημόσιο υπάλληλο όταν, όπως εν προκειμένω, η κατοικία αυτή είναι ιδιοκτησία της σύζυγου του υπαλλήλου. Συγκεκριμένα, ουδέποτε θα είχε επιλέξει να κατοικήσει σε διαμέρισμα ανήκον στη σύζυγό του, αλλά η κατάσταση αυτή οφείλεται στη στάση της Επιτροπής.

Προσφυγή των εταιριών BP Nederland V.O.F., BP Direct V.O.F. και Actomat B. V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-237/99)

(2000/C 20/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Οι εταιρίες BP Nederland V.O.F., BP Direct V.O.F. και Actomat B.V., με έδρα αντιστοίχως το Ρότερνταμ, Alphen a/d Rijn και Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενες από τους M. van Empel και M. Smeets, δικηγόρους Άμστερνταμ, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο G. Harles, 8-10, rue Mathias Hardt, άσκησαν στις 15 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- α) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 1999 [C (1999) 2539 τελικό] ⁽¹⁾ περί κρατικής ενισχύσεως των Κάτω Χωρών υπέρ 633 ολλανδικών πρατηρίων καυσίμων στα σύνορα με τη Γερμανία, βάσει της οποίας αποφάσεως η κρατική ενίσχυση που οι Κάτω Χώρες χορήγησαν σε 450 πρατήρια καυσίμων πρέπει να επιστραφεί·
- β) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ταυτίζονται με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση T-248/99.

(1) ΕΕ L 280 της 30.10.99, σ. 87.

Προσφυγή της εταιρίας Esso Nederland B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-242/99)

(2000/C 20/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η εταιρία Esso Nederland B.V., με έδρα τη Χάγη (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους M. H. van der Woude και R. W. Wezenbeek-Geuke, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο J. Loesch, 11, rue Goethe, άσκησε στις 19 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- α) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 1999 [C (1999) 2539 τελικό] ⁽¹⁾ περί κρατικής ενισχύσεως των Κάτω Χωρών υπέρ 633 ολλανδικών πρατηρίων καυσίμων στα σύνορα με τη Γερμανία·
- β) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπόθεση αυτή είναι συναφής με την υπόθεση T-210/99. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι εκμεταλλεζόμενοι πρατήρια καυσίμων, οι οποίοι δρουν αυτοτελώς και ανεξαρτήτως της ESSO, είναι εκείνοι που ζήτησαν και έλαβαν την κρατική ενίσχυση, και όχι η ίδια, οπότε δεν μπορεί να υποχρεωθεί να επιστρέψει την ενίσχυση. Η απόφαση στηρίζεται, κατά την προσφεύγουσα, σε ελλιπή και εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθώς και σε παραβίαση των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης με την εισαγωγή της έννοιας του πραγματικού αποδέκτη της ενισχύσεως.

⁽¹⁾ EE L 280 της 30.10.99, σ. 87.

Προσφυγή Sadam Abruzzo Spa κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-244/99)

(2000/C 20/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Sadam Abruzzo Spa, εκπροσωπούμενη από τους Antonio Tizzano και Gian Michele Roberti, δικηγόρους Νεαπόλεως, Alberto Maffei Alberti, Gualtiero Pittalis και Alessandra Franchi, δικηγόρους Bologna, Place du Grand Sablon, 36, Bruxelles, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει (εν όλω ή εν μέρει) την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Μαΐου 1999, περί της κρατικής ενισχύσεως την οποία εξετέλεσε η Ιταλία υπέρ του τομέα της ζάχαρης (C(1999) 1363 τελ.).
- να καταδικάσει την Επιτροπή ΕΚ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής ΕΚ της 11ης Μαΐου 1999 C(1999) 1363 τελ., που έχει ως αντικείμενο σειρά οικονομικών και χρηματοοικονομικών παρεμβάσεων σχετικά με δύο εγκαταστάσεις παραγωγής ζάχαρης. Οι εγκαταστάσεις αυτές είναι οι μοναδικές που συγκεντρώνουν τα ζαχαρότευτλα που παράγονται σε τέσσερις ιταλικές περιφέρειες (Toscana, Umbria, Lazio και Abruzzo).

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι:

- όλες οι εξετασθείσες χρηματοοικονομικές παρεμβάσεις αποτελούσαν κρατικές ενισχύσεις·
- οι παρεμβάσεις αυτές κατά μέγα μέρος δεν συμβιβάζονταν προς την κοινή αγορά και έπρεπε, επομένως, να επιστραφούν από τους αποδέκτες τους.

Κατά την προσφεύγουσα, για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, η καθής απέκρουσε την επιχειρηματολογία και τα στοιχεία τα οποία είχαν προσκομίσει κατά τη διοικητική διαδικασία οι ιταλικές αρχές. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η καθής κατέληξε σε μια απόφαση που — εκτός από πλημμελή αιτιολογία — εμφανίζει προφανώς εσφαλμένες εκτιμήσεις περί βασικών νομικών και πραγματικών στοιχείων, αφορώντων, μεταξύ άλλων, την εξουσιοδοτούσα κοινοτική ρύθμιση, την έκταση εφαρμογής και τα αποτελέσματα της ρυθμίσεως και των μέτρων τα οποία θέσπισαν οι ιταλικές αρχές, το περιεχόμενο, την έκταση εφαρμογής και τα αποτελέσματα των ενόμων και οικονομικών σχέσεων τις οποίες ανέπτυξαν τα ενδιαφερόμενα μέρη, την έκταση εφαρμογής και τα αποτελέσματα των διαφόρων εξετασθεισών χρηματοοικονομικών παρεμβάσεων, την εξατομίκευση των αποδεκτών των φερομένων ενισχύσεων, καθώς και το συμβιβαστόν τους ή μη προς τις ισχύουσες εν προκειμένω αρχές και κανόνες.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, ειδικότερα, ότι η Επιτροπή παρεγνώρισε, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες πλευρές του ζητήματος:

- τη διαφύλαξη της γεωργικής και βιομηχανικής παραγωγής του οικείου κλάδου εγγυώντο, εν προκειμένω, κατάλληλες κοινοτικές διατάξεις που ανεγνώριζαν στην Ιταλία ευρείες δυνατότητες χορηγήσεως ενισχύσεων υπέρ της παραγωγής·
- οι πραγματοποιηθείσες στις δύο εγκαταστάσεις παρεμβάσεις τελούσαν σε πλήρη συνέπεια προς τους στόχους του εθνικού προγράμματος για τον οικείο κλάδο, το οποίο είχε εγκρίνει η Επιτροπή·
- οι δυσχέρειες τις οποίες συνάντησαν, επί ορισμένο χρόνο, οι εν λόγω επιχειρήσεις εξαρτήθηκαν από εξωγενείς παράγοντες, που ουδόλως έπλητταν το οικονομικό δυναμικό και τις προοπτικές αποδοτικότητας των εγκαταστάσεων αυτών·
- οι εν λόγω εγκαταστάσεις κείνται σε βοηθούμενες περφορίες, όπως δε επιβεβαιώνεται από το εθνικό κλαδικό πρόγραμμα, είναι ουσιώδεις για να εξασφαλιστεί η διάθεση της παραγωγής για δύο βασικά περιφερειακά κέντρα της καλλιέργειας ζαχαρότευτλου·

— η προσβαλλόμενη απόφαση απειλεί τώρα να πλήξει, μετά από αρκετά έτη, την επιτευχθείσα ισορροπία και να αναβιώσει την επικίνδυνη κατάσταση που είχε αποφευχθεί τότε χάρη στις παρεμβάσεις των ιταλικών αρχών.

Προσφυγή της Sadam Castiglione Spa κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-245/99)

(2000/C 20/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Sadam Castiglione Spa, εκπροσωπούμενη από τους Antonio Tizzano και Gian Michele Roberti, δικηγόρους Νεαπόλεως, Alberto Maffei Alberti, Gualtiero Pittalis και Alessandra Franchi, δικηγόρους Μπολόνιας, Place du Grand Sablon, 36, Bruxelles, άσκησε στις 18 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει (εν όλω ή εν μέρει) την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις ενισχύσεις που έχει θέσει σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ του τομέα της ζάχαρης (C(1999) 1363 τελ.)
- να καταδικάσει την Επιτροπή ΕΚ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα συμπίπτουν με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα στην υπόθεση T-244/99, Sadam Abruzzo κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της Tirrenia di Navigazione Spa κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 19 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-246/99)

(2000/C 20/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Οι Tirrenia di Navigazione κ.λπ., εκπροσωπούμενες από τους Antonio Tizzano και Gian Michele Roberti, δικηγόρους Νεαπόλεως, με τόπο επιδόσεων τις Βρυξέλλες, Place du Grand Sablon, 36, άσκησαν στις 19 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 6ης Αυγούστου 1999
- να καταδικάσει την Επιτροπή ΕΚ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 1999, με την οποία κινήθηκε διαδικασία, κατά την έννοια του άρθρου 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης, λόγω φερομένων κρατικών ενισχύσεων εκ μέρους της Ιταλίας προς τις προσφεύγουσες εταιρίες. Οι αμφισβητούμενες με την προσβαλλόμενη απόφαση ενισχύσεις είναι απόρροια των «συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων του ομίλου Tirrenia και του ιταλικού Δημοσίου» και συνίστανται κατ' ουσία στη θέσπιση υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας (ΥΔΥ), επιδοτούμενων επί σκοπώ, καθώς και στους συναφείς μηχανισμούς χρηματοδοτήσεως.

Οι προσφεύγουσες, εταιρίες ανήκουσες στον όμιλο Tirrenia, υπογραμμίζουν συναφώς ότι, όπως ορίζει η ιταλική κανονιστική ρύθμιση, υπόκεινται σε συγκεκριμένες υποχρεώσεις αφορώσες τις προς παροχή υπηρεσίες και τις λεπτομέρειες εκτελέσεως. Ειδικότερα, οι υποχρεώσεις αυτές αφορούν τρεις θεμελιώδεις παραμέτρους: τις προς κάλυψη γραμμές, τις συχνότητες/τα ωράρια κάθε επιμέρους γραμμής και τους τύπους πλοίου για καθεμία από τις ανωτέρω γραμμές.

Προς στήριξη των λόγων τους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες επικαλούνται:

- Η επιβολή των ΥΔΥ αντανακλά θεμιτή επιλογή των ιταλικών αρχών, καλυπτόμενη από το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 3577/92, περί της εφαρμογής της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές μεταξύ κρατών μελών.

- Η συναφής κανονιστική ρύθμιση και οι συμβάσεις παροχής δημοσίων υπηρεσιών των εταιριών του ομίλου Tirrenia κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή και έτυχαν της εγκρίσεώς της, ρητώς στην περίπτωση του νόμου 856/86 και σιωπηρώς στην περίπτωση των συμβάσεων μεταξύ του Δημοσίου και της εταιρίας, καθώς και της κανονιστικής ρυθμίσεως που αποτελεί το νομικό θεμέλιό τους. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να αναγνωριστεί ότι αγνοείται η νομολογία Lorenz, η οποία κωδικοποιείται σήμερα στο άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 659/99.
- Τα ουσιώδη στοιχεία των ΥΔΥ και των συναφών αντισταθμίσεων ανάγονται σε χρονική περίοδο προηγηθείσα της Συνθήκης ΕΚ.

Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι στην προκειμένη περίπτωση συντρέχει υπέρβαση εξουσίας λόγω μη διεξαγωγής προκαταρκτικού ελέγχου, καθώς και προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσον αφορά τα κτηθέντα δικαιώματα.

Προσφυγή της εταιρίας Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-250/99)

(2000/C 20/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η εταιρία Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V., με έδρα το Ρότερνταμ, εκπροσωπούμενη από τους T. M. Snoer και B. van der Gaag, δικηγόρους Χάγης, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Loesch, 11, rue Goethe, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- α) να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιτρέψει στους δικηγόρους της προσφεύγουσας την πρόσβαση στον φάκελό της σχετικά με την απόφασή της της 20ής Ιουλίου 1999 [C(1999)2539 τελικό] ⁽¹⁾ περί κρατικής ενισχύσεως των Κάτω Χωρών υπέρ 633 ολλανδικών πρατηρίων καυσίμων στα σύνορα με τη Γερμανία και να διατάξει να ληφθεί κάθε περαιτέρω μέτρο που θα κρίνει αναγκαίο·
- β) να ακυρώσει τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 1999 [C(1999)2539 τελικό]·
- γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπόθεση αυτή είναι συναφής με την υπόθεση T-210/99. Η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, καθότι δεν της παρασχέθηκε η δυνατότητα να γνωστοποιήσει την άποψή της ως προς τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η απόφαση. Κατά τα λοιπά, οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση T-242/99.

⁽¹⁾ EE L 280 της 30.10.99, σ. 87.

Προσφυγή των εταιριών Texaco Nederland B.V., Schreurs Oliemaatschappij B.V., Salland Oliemaatschappij B.V. και Nijol Oliemaatschappij B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-251/99)

(2000/C 20/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Οι εταιρίες Texaco Nederland B.V., Schreurs Oliemaatschappij B.V., Salland Oliemaatschappij B.V. και Nijol Oliemaatschappij B.V., με έδρα αντιστοίχως το Ρότερνταμ, το Venlo, το Hasselt και το Nijmegen (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενες από τους H. G. Sevenster και E. P. Jorritsma, δικηγόρους Χάγης, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Loesch, 11, rue Goethe, άσκησαν στις 22 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- α) να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιτρέψει στους δικηγόρους των προσφευγουσών την πρόσβαση στον φάκελό της σχετικά με την απόφασή της της 20ής Ιουλίου 1999 [C(1999)2539 τελικό] ⁽¹⁾ περί κρατικής ενισχύσεως των Κάτω Χωρών υπέρ 633 ολλανδικών πρατηρίων καυσίμων στα σύνορα με τη Γερμανία και να διατάξει να ληφθεί κάθε περαιτέρω μέτρο που θα κρίνει αναγκαίο·
- β) να ακυρώσει τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 1999 [C(1999)2539 τελικό]·
- γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπόθεση αυτή είναι συναφής με την υπόθεση T-210/99. Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση T-250/99.

(¹) EE L 280 της 30.10.99, σ. 87.

Προσφυγή των εταιριών Total Nederland N.V. και Fina Nederland B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-252/99)

(2000/C 20/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Οι εταιρίες Total Nederland N.V. και Fina Nederland B.V., με έδρα αντιστοίχως το Ρότερνταμ και τη Χάγη (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενες από τους E. H. Rijnacker Hordijk και R. Wesseling, δικηγόρους Χάγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Maître, 11, rue Goethe, άσκησαν στις 22 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- α) να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιτρέψει στους δικηγόρους των προσφευγουσών την πρόσβαση στον φάκελό της σχετικά με την απόφασή της της 20ής Ιουλίου 1999 [C(1999)2539 τελικό] (¹) περί κρατικής ενισχύσεως των Κάτω Χωρών υπέρ 633 ολλανδικών πρατηρίων καυσίμων στα σύνορα με τη Γερμανία και να διατάξει να ληφθεί κάθε περαιτέρω μέτρο που θα θεωρήσει αναγκαίο·
- β) να ακυρώσει τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 1999 [C(1999)2539 τελικό]·
- γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπόθεση αυτή είναι συναφής με την υπόθεση T-210/99. Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση T-250/99.

(¹) EE L 280 της 30.10.99, σ. 87.

Διαγραφή της υποθέσεως T-524/93 (¹)

(2000/C 20/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 1999, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-524/93, Patrick Wall κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) EE C 319 της 26.11.1993.

Διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-195/94 και T-202/94 (¹)

(2000/C 20/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-195/94 και T-202/94, Friedhelm Quiller και Johann Heusmann κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) EE C 188 της 9.7.1994 και C 218 της 6.8.1994.

Διαγραφή της υποθέσεως T-10/96 (¹)

(2000/C 20/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-10/96, Benjamin Laurence Lay κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) EE C 133 της 4.5.96.

Διαγραφή της υποθέσεως T-11/96⁽¹⁾

(2000/C 20/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-11/96, Donald George Gage και David John Gage κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 133 της 4.5.96.

Διαγραφή της υποθέσεως T-306/97⁽¹⁾

(2000/C 20/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-306/97, M. C. Lewis, M. A. Lewis και D. C. Lewis κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 28.3.98.

Διαγραφή της υποθέσεως T-304/97⁽¹⁾

(2000/C 20/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-304/97, W. J. C. Hilsdon κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 28.3.98.

Διαγραφή της υποθέσεως T-90/98⁽¹⁾

(2000/C 20/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 1999, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-90/98, Assidomän Kraft Products AB, AB Iggesund Bruk, Korsnäs AB, Modo Paper AB, Södra Cell AB, Stora Kopparbergs Bergslags AB, Svenska Cellulosa AB (SCA) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 234 της 25.7.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως T-305/97⁽¹⁾

(2000/C 20/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-305/97, Jimmy Hull Lewis κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 28.3.98.

Διαγραφή της υποθέσεως T-135/98⁽¹⁾

(2000/C 20/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 22ας Οκτωβρίου 1999, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δικάζον ως μονομελές, αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-135/98, Elaine Spence κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 327 της 24.10.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως T-201/98⁽¹⁾

(2000/C 20/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-201/98, Rumpstad ATM B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 71 της 13.3.99.

Διαγραφή της υποθέσεως T-76/99⁽¹⁾

(2000/C 20/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 18ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-76/99, Jütro Konservenfabrik GmbH & Co KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 174 της 19.6.99.

Διαγραφή της υποθέσεως T-98/99⁽¹⁾

(2000/C 20/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 1999, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινο-

τήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-98/99, UPS Europe NV/SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 174 της 19.6.99.

Διαγραφή της υποθέσεως T-107/99⁽¹⁾

(2000/C 20/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-107/99, Maria Soledad García Retortillo κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 7.8.99.

Διαγραφή της υποθέσεως T-117/99⁽¹⁾

(2000/C 20/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-117/99, Natalia Martinez Paramo κ. λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 204 της 17.7.99.